

بى ئىفلە حىا گۈنەھى
وڭارتىكىرنا وى ل سەر ۋىيانا مللەتان

نېيىينا

د. عبد الله بن محمد السدحان

وەرگىرلان
تەحسىن ئىبراھىم دۆسکى

پیشگوتن

حه مد وسوباسى هەمى بۆ خودى بن، خودايى
ھەمى چىكىريان، ئەوه ئەم دايىن، وەھەردورى: يَا
باش ويَا خراب، نيشا مە دان وبەرى مە دايىن،
وەھەرمان ل مە كر ئەم قەستا رىكا باش بکەين وسۇز
ب خەلاتەكى ب بەها دا وى كەسى يىنى قەست
بکەتى، وئەم ژ قەستىكىنال رىكا خراب دايىنە پاش
وگەف ب عەزابەكە دژوار ل وى كەسى كر يىنى
قەست بکەتى.. حەمد بۆ وى بن وەكى ئەھە و يىنى ژ
ھەزى، وصەلات وسەلام ل سەر پېغەمبەرى وى يىنى
خۆشتىقى وھلېزارلى ب، ب گازيا راست ودورست
بۆ مە هات، وبەرى مە دا حەقىيى، وئەم ژ هەمى
رېكىن خوار وقىچ دايىنە پاش، سلاف ل وى بن
وھەمى ھەۋال وپىشەۋانىن وى، وەھەر ئىكى رىكا
وى بىگرت هندى ئەق دنیا يەھەبت.

خواندەۋانىن ھېزى:

ل وى دەمى ژينا ماددى يَا مەرۆقى نوكە گەلهك
پېشەفتى، وئەو زانستى و تەكەنەلۆزى ۋە
گەھشىتىھەندەك دەرەجە وېنگىن ھەر نەدھاتە
سەر ھزرا مەرۆقى بەرى، و دئەنجام دا ژىن ب
ساناھى كەفتى، ئەم دېيىن مەرۆق ژ لابى رووحى
ونەفسى ۋە -ب تايىھەتى- يىنى گەھشىتىھەندەك
ژوردانىن گەلهك نزم، حەتا پېنگەكىن نېزىكە يېزىن:
مەرۆق يىنى گەھشىتىھەختەرەشىھەكَا وەسا يال چو
دەمەن دېرۆكى مەرۆق نەگەھشىتى، وەھەما بەسە

بیژین: رهنگه ئەو مەرۆقىن ل ۋىنى سەدساالا دويماھىيى ژ ژىيى عەردى مە ژ بەر زۆردارى وېنى وژدانيا مەرۆقان ھاتىنە كوشتن، د عەمرى عەردى مە ھەمېنى دا نەھاتىنە كوشتن، ويىن باوھر نەكەت ھەما بەس بلا بەرى خۇ بىدەتە هەزمارا وان مەرۆقان يىن ب تىنى د ھەردو شەرپىن جىهانى دا ھاتىنە كوشتن، ئەو شەرپىن مللەتىن پېشىكەفتى پى رابۇوين نەكەسى دى!

ودەمى سوھبەت دئىتە سەر ئەگەرپىن ۋىنى بەخت رەشىا نوكە ب سەر مەرۆقىننى دا ھاتى، دېت مەرۆقىن شارەزا وبىسپۇر گەلەك ئەگەران يېزىن و ب یرىز كەن، بەلىنى تشتىن ژ ھەميان پىتر دئىتە ژېيرىكىن و ب پشت گوھ ۋە لېدان ئەم ئىعترافى بکەين كۆئەق واقعى خراب ئەنجامى دویرىكەفتىدا مە بىت ژ خودى، وېرەھەمى وان گونەھان بىت يىن ب شەق ورۇز وقەشارتى وئاشكەرا د ناڭ مە دا دئىنەكىن، نە بەس ھندە.. بەلكى ئەگەر جارەكى ئېيك ژ مە يېزىت: ئەو شەقائى نوكە ئەم تىدا دېزىن ژ بىن ئىفلەحىا وان گونەھانە يىن د ناڭ مە دا دئىنەكىن گەلەك كەس دى ھەبن لېقىن خۇ شۇر كەن و تۈرانەيان بۇ خۇ ب گۆتنى وى كەن و يېزىن: گونەھە مەسەلەكا شەخصىيە، ووچۇ چو پەيوەندى ب واقعى مە ۋە نىنە، وھەما هوين تەفسىرپىن دىنى دەدەنە ھەممى تىستان!

قېچا حەتا بۇ مە ئاشكەرا بىت كۆبىن ئىفلەحىا گونەھى -نە ب تىنى ل سەر گونەھكارى، بەلكى ل سەر مللەتان- گەلەكە، و كارتىكىنە وى يَا خراب زىنە يَا دژوارە، مە قىا ئەم بىرا خويشك و برايىن خۇ ل ۋى

بابه‌تى گرنگ بىينىنە ۋە، ومه دىت باشتىرين نامىلىكە د ۋى بابه‌تى دا ھاتىيە بەرھەقىرن ئەوھ ياسەيدايى دكتۆر (عبد الله بن محمد السدحان) ئى نقيسى، ژ بەر دەولەمەندىا وى ب وان بابه‌تىن تىدا ھاتىن د گەل كورتىا وى، لەو مە خواتىت ئەم وى ب چەند دەسکارى ۋە وەرگىيەنە سەر زمانى كوردى و ل بەر دەستى خواندەقانان بىدانىن بۇ بىرئىنان ومفاؤەرگىتن، ھىقىيا مە ژ خودايى مەزن ئەوھ ئەو ھيدايەتى ب رزقى مە بکەت، ومه بکەتە ژ وان كەسان يىن فايىدە ژ وى تىشتى دكەن يى ئەو دخوين وگوه لى دىن..

يا رەببى تو ۋى كارى بکەينە د تەرازىيا خىرەن نقيسەرى ووھرگىيە دا ل وى رۆزى ياخىن نە مال ونە عەيال چو فايىدە نەگەھىنتە كەسى، وخدۇدى خىرا ھەر كەسەكى مەزن بکەت يى د ناقبەرا خۇ وخدۇدى دا دوعايانا خىرى وقەنجىيى بۇ مە ودەيىبايىن مە بکەت، دا بەلكى بەرەكەتا وى بگەھتە مە؛ چونكى دوعايان مروقى موسىلمان ب بەرزەيى ۋە بۇ برايەكى وى يى دى ياقەبويلىكىيە.

وھرگىيە
۲۰۰۸/۱۹/دھۆك

پېشگۇتنا نقيىسىەرى

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستهديه،
ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من
يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادى له،
ونصلى ونسلم على نبينا محمد؛ الرحمة المهدأة،
أرسله الله على حين فترة من الرسل، فهدى به
إلى أقوم الطرق وأوضح السبل، ففتح الله به أعيناً
عمياً وأذاناً صماً، وقلوباً غلفاً، وبعد:

گەلەك جاران خەلک گازىنى ژ دىرقى، ونه مانا
بەرەكەتى، ووھسواس دودولىي كەن، وکو مرۆڤ
ھەمى ب دنیايى ۋە دموزىلىن، وکەسى ئاگەھە ژ
وى گۆتنا خودى نەمایە ئەوا تىدا ھاتى: ﴿ وَلَا تَخْسِئَ اللَّهَ
عَفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ﴾ - تو قەت ھزر نەكە كو خودى
يى بى ئاگەھە ژ وى كارى زۆردار دكەن ﴿ (ابراهيم:
٤٢) .

مەيمۇنى كۈرى ھاروونى - خودى ژى رازى بىت-
د مەعنა قى ئايەتى دا دىيىزت: (ئەو دلخۇشكىرنەكە
بۇ وى يى زۆردارى لى ھاتىكىن، وگەفەكە بۇ وى
يى زۆردارىي دكەت).

ھەر وەسا خەلکى بى ئاگەھە ژ گۆتنا خودى
ئەوا تىدا ھاتى: ﴿ وَمَا أَصَبَّكُم مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبْتُ أَيْدِيكُمْ وَيَعْقُلُوا
عَنْ كَثِيرٍ ﴾ - چو موصىبەت ب سەرى ھەوھەنەتىنە
ئەگەر ژ بەر كەدا دەستى ھەوھەنەتىنە، و خودى

ههوه ب گله کان عهفي دكهت ڦي) (الشورى:
.) ٣٠

ئيبراهيمى كوري ئدههمى - خودى ره حمى
پى ببهت- ديرث: (ئه مڙ خه لکى به ههشتى بووين
ب کرنا گونه هى ئيليسى ئه مڙي ئينايىه ده، ويا
فهره ل سهر گونه هكارى كو ئه و چو تامي ڙ زيارا خو
نه بہت حهتا جاره کا دى بزقرته وهلاتي خو).

وئهف ههمى بھلا و گرفتاري به رههمى گونه هانه،
وئه نجامى بى ئيفله حيا وانه، خودايى مهزن ديرث:
» أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴾ - ئه رى ما
ئه موسلمانان دى وهکى تاوانباران لى کهين،
ههوه چيه هوين چاوا حوكمى دکهن) (القلم: ٣٥
.) ٣٦

خودايى مهزن ديرث: » أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْتَرُحُوا أَلَّا سَيِّئَاتٍ أَنْ
نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا أَصَلِحَاتٍ سَوَاءً مَهْيَا هُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴾ - يان ئه وين خرابى کرين هزر دکهن کو
ئه م دى وان وهکى وان لى کهين يين باوهري ئيناي
وچاكى کرين، وکو ئه م ل دنيايى وئاخره تى دى وان
ئينينه ٻيزه کى؟ پيسه حوكمه ئه و دکهن کو باش
و خرابان دئيننه ٻيزه کى) (الجائحة: ٢١

وديرث: » أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا أَصَلِحَاتٍ كَالْمُفْسِدِينَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ ﴾ - ئه رى ما ئه م دى وان يين
باوهري ئيناي وچاكى کرين وهکى وان لى کهين يين د
عه ردی دا د خرابکار، يان ئه م خودازين ته قواين يين

خودان باوهه ووه کى كافرىن سه راداچووی دى لى كەين؟
﴿ (ص: ٢٨) .﴾

ۋئەگەرا گۈنەھى - ووه کى (شيخ الإسلام) ودى
ژى رزى بىت دىيىزت- ئەوه (خودانى گۈنەھى
غەفلەت وشەھوھت - كو ھېقىنى خرابىيىھ- وي
دھارۇن، خودى دىيىزت: ﴿ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا
وَاتَّبَعَ هَوَنَهُ وَكَانَ أَمْرَهُ فُرُطًا ﴾ - وتو گوھدارىيا وي نەكە يىن
مە دلى وي ژ زىرى خۆ بى ئاگەھ كرى، وووي
دلچىوونىن خۆ ب سەر گوھدارىيا خودايى خۆ
ئىخستىن، وكارى وي ھەمى زەعىيپوون و زىچوون
بۈوپەھى (الكهف: ٢٨) وھەوايى نەفسى ئەگەر
نەزانىن د گەل دا نەبت بەرى خودانى نادەته كرنا
خرابىيىان، ئەگەر نە ئەو كەسى ل دويىق ھەوايى
نەفسى ژى دېچت دەمى دزانىت ئەف كارە زيانە كا
ئاشكەرا دى گەھىنتى ئە و ب تبيعەتى خۆ دى خۆ
ژى دەته پاش، ژ بەر قى ئىكى صەحابىيىان دگۆت:
ھەچىيى بى ئەمرييىا خودى بکەت ئە و يىن نەزانە).

بەلى نەزانىينا قى ھەزارى بۇ وي نابىتە ھېيجهت كو
ئە و گۈنەھى بکەت؛ چونكى ھەر كەسەكى بىشىت
خۆ فيېر بکەت و د گەل ھندى ژى خۆ فيېر نەكەت
ئەوي چو ھېيجهت نابىن، قېجا يا فەرەل سەر مروقى
عەقلدار كو ھزرا خۆ د دويماهىيىا كارى خۆ دا كەت
وبزانىت كانى گۈنەھى چەند يى كورە و چ بى
ئىفلەھىيى دىنتە رېكىا وي ل دنيايى ئىاخرەتى،
خودى مە بېارىزت، ويما فەرەل سەر وي بەرى ئە و
گۈنەھى بکەت ئە و ھزرا خۆ بکەت كانى ئە و بى

ئەمربىا كى دكەت؟ نى ئە و يى بى ئەمربىا مەلكى
ھەمى مەلكان دكەت كو خودىيە!
بىلالى كورى سەعدى - خودى ژى رازى بت-
دگۆت: (بەرى خۇ نەدە بچويكىيا گونەھى، بەلى
بەرى خۇ بەدە مەزنيبا وي يى تو بى ئەمربىا وي
دكەي).

وتىشتى بەرى من دايىه نقىسىندا فى
قەكۈلينى ئە و سىستىيە يا - مخابن- ل ناك گەلەك
موسسلمانان ھەى د دەر حەقا كرنا گونەھان دا، ژ
بەر وي ھىزرا ل ناك وان ھەى كو ھەما تۆبە كرن
ۋىستىغارا ب ئەزمانى ب تىنى تىرا ھندى ھەيە كو
گونەھىن وان ژى بېھت!

ئىن قەيىم - خودى ژى رازى بت- دىيىزت: (گونەھ
برىنن، ودبىت بىرىنەك ھەبت خودانى خۇ بکۈزت).
و ب راستى ئە و تۆبەيَا ھەما ب ناقى تۆبە بت
بەس نىنە، بەلكى تۆبەيەكا ژ راستى يا پىتىقىيە، ئە و
تۆبەيَا پەشىمانى وترس وئىستىغار كرنا بەردەوام د
گەل دا بت، د گەل كرنا كارىن قەنچ وباش حەتا
ئەم بىينە ژ وان يىن بىزگار دىن وزىزىكى خودى دىن..
خودايى مەزن دىيىزت: ﴿إِلَّا مَن تَابَ وَأَمْنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَلِحًا
فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَتِ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا﴾ - ئە و تى
نەبت يى تۆبە بکەت و باوهريي بىنت و كارەكى چاك
بکەت، ئەوان خودى گونەھىن وان دگوھقۇن
واباشىيان ددەتى، و خودى گونەھ ژىبرى دلوقان
بۈويە ﴿الفرقان: ٧٠﴾.

وَدِيرِيْزَتْ: ﴿ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَلَحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴾
 ووهه ئىكى تۆبە بکەت، چاكىنى بکەت، ئەوه يى
 ب دورستى تۆبە دكەت ول خودى دزقىت ﴾
 (الفرقان: ٧١).

قىچا ئەى برايى موسىمان: ئەگەر نەفسا تە
 بەرى تە دا گونەھى، وته هزرا خۆ تىدا كر، ودلى
 چوو كرنا ويى، تو بيرا خۆل ويى بى ئىفلەھىنى بىنەقە
 يا د قى ئەكۆلىنى دا هاتى، وتو بيرا خۆل مەزنيبا
 خودايى خۆ بىنەقە، ول وان قەنجىيان ژى يېن ويى د
 گەل تە كريىن، ويى ساخى وسلامەتى يادايە تە،
 ئەگەر ويى قەنجى ب ويى د گەل تە نەكربا تو
 نەدشىيات خۆشىيى ب ويى گونەھى بىھى يادايە تە
 كرى، ودبىت تو نەشىيى بگەھىيى، وتو برايى من
 هەقسەنگىنى د ناقبەرا كاران دا بکە، چونكى ئەو
 خۆشىيى چەند دەليقەيانە، من هيقيە تو هزرا
 تەعلاتىيا زىبارىيى د گەل دا بکەي، چو خىر د ويى
 خۆشىيى دا نىنە يادويماھىيى ويى ئاڭرى بت.
 دوعا وداخوازا من ژ خودى ئەوه ئەو من وته ژ
 هەمى نەخۆشىييان بپارىزت.

يا رەببى تو هيقييىن من ب جىينە، وكارىن مە د
 هەمى حالەتان دا جوان بکە، وتو پىخەمەت
 گەھشتىنا رازىبۈونا خۆرىيکىن مە ب ساناھى بىخە،
 وبەرى مە بدهنە خىرى، وتو ل دنیايى ئاخرەتى
 باشىيى بدهمە، ومه ژ عەزابا ئاڭرى بپارىزە، ب رەحما
 خۆ.

نقيسہ ر

دەسپىكى گونەھى

* ئىكەمین گونەها بى ئەمرىيا خودى
پى ل عەسمانى ھاتىيە كرن: ^(١)

ئەو حەسويدى بۇو يا ئېلىسى ب ئادەمى - سلاق
لى بىن - برى دەمى وى فەرمانا خودى ب جە
نەئىناي، و ژ بەر خۆمەزىكىن ودفن بلندىي ئەو بۇ
ئادەمى نەچۈوئە سوجوودى.

پاشى گونەها د دويىف دا ئەو بۇو دەمى ئادەمى
وحەووايى - ب ھاندانا ئېلىسى لەعنەتى - ژ وى
دارى خوارى ياخودى ئەو ژ خوارنا وى دايىھ پاش،
پاشى وان تۆبەكر خودى تۆبەيا وان قەبۈلكلەر؛
چونكى (ھىلانا ئەمرى ل نك خودى مەزىترە ژ كرنا
نەھىيى، ونەھىيىا ئادەمى ژ خوارنا دارى ھاتەكىن
ووئى ئەو خوار، فيجا خودى تۆبەيا وقەبۈلكلەر،
ۋېلىسى ئەمر لى ھاتەكىن كو ئەو بۇ ئادەمى بچتە
سوجوودى بەلى وى ئەو نەكىر لەو تۆبەيا نەھاتە
قەبۈلكلەر^(٢)؛ چونكى گونەها كرنا نەھىيى پىر جاران
ژ بەر ھەوجەيى وشەھوەتى چى دىت، وگونەها

(1) أدب الدنيا والدين للماوردي، ٢٦٠.

(2) وھەما وى ھەر تۆبە نەكربۇو لەو تۆبەيا وى قەبۈل
نەبۇو، ئەگەر نە خودى تۆبەوەرگىر دلوقانە، وئەو ب خۆ
دىيىت: (ۋەتىنىڭ قىلىغىزىم ئاب وءامىن وئەيملىخان ئەكتىدى) ^(٣) ئەز گونەھى

زېرىم بۇ ھەر كەسەكىن تۆبە بکەت و باوهريى بىنت
وچاكىيى بکەت پاشى يېتىھ سەر ھىدايەتى.

هیلانا ئەمرى پتر جاران ژ بەر خۆمەزىكىن ودفن بلندىيى چى دېت، وئەوى ھندى زەررەيەكى ژ خۆمەزىكىنى دلى دا ھەبت ئەو ناچتە بەحەشتى، وئەو كەسى ل سەر تەوحىدى بىرت دچتە بەحەشتى ئەگەر خۆزنا يان دزى ژى كربت).^(۱)

مەعنა: ھەر كەسەكى تىشىتەكى ژ ئەمرى خودى بەھىلت وەكى نقىزى، بى گومان يىن ل سەر خەطەرەكە مەزن.

قىچا كارتىكىرنا گونەھا ئادەمى وحەووايى ل سەر دووندەھا وان چبۇۋ؟

د حەدىسەكى دا يائەبۇو ھورەيرە ژ پېغەمبەرى - سلاف لىنى بن - قەگوھىزت ھاتىيە: «لولا حواء لم تحن أنشى زوجها الدهر - ئەگەر حەووا نەبا ژنەكى چو جاران خيانەت ل زەلامى خۆ نەدكر»^(۲) يەعنى: حەووايى خيانەت ل ئادەمى كر دەمى بەرى وي دايىه بى ئەمرىي خوارنا ژ دارى ل بەر وي شرين كرى، قىچا ژ بەر بى ئىفلەحيا گونەھى ئەف رەھە ژ وي گەھشىتە كچىن وي ژى، وەخسەد ب خيانەتى ل قىرى زنا نىنە.

و د حەدىسەكا دى دا يائەبۇو ھورەيرە ژ پېغەمبەرى - سلاف لىنى بن - قەدگوھىزت ھاتىيە: «دەمى خودى ئادەم ئافراندى پىشتا وي ۋەمالى، ئىينا ھەر رەھە كا ئەو دى د دووندەھا وي دا ئافرينت حەتا رۆزا قيامەتى ژ پىشتا وي كەفت، ووى

(1) الفوائد لابن القيم، ٢٠٥.

(2) موسلم قى حەدىسى قەدگوھىزت.

گەشاتىيەك ژ رۇناھىيى كرە د ئەنپىا ھەر مروققەكى دا، پاشى وى ئەو بۆ ئادەمى پېشچاق كرن، ئادەمى گۆت: يا رەببى! ئەفە كىنە؟ وى گۆت: ئەو دووندەها تەنە، ئىنا ئادەمى زەلامەك ژ وان دىت كەيفا وى ب وى گۆت: يا رەببى ئەفە كىيە؟ وى گۆت: ئەفە ھەى، وى گۆت: يا رەببى ئەفە زەلامەكە ژ ئۆممەتىن دويماھىيى يىن دووندەها تە دىيىزنى: داودى، ئادەمى گۆت: يا رەببى تە چەند عەمر بۇ وى دانايىھە؟ گۆت: شىيىست سال، ئادەمى گۆت: يا رەببى چل سالان ژ عەمرى من ژى بدانە سەر عەمرى وى، ودەمى عەمرى ئادەمى ب دويماھى هاتى ملياكەتى مرنى هاتى وى گۆت: ما ھېيشتا چل سال ژ عەمرى من نەماينە؟ وى گۆت: ما تە ئەو نەداينە كورى خۇ داودى؟ گۆت: قىچا ئادەمى حاشاتى كر لەو دووندەها وى ژى حاشاتى كر، وئادەم خەلھەت بۇو قىچا دووندەدا وى ژى خەلھەت بۇو^(١).

ۋېپىركىنا ئادەمى ئەو بۇو وى ژېيرىكى كو نەھى ل وى هاتىبوو كرن ئەو ژ دارى بخۇت، و ژ بەر بى ئىفلەحىا گونەھى دووندەها وى ژى دا ب وى ۋە، وئەو وزنكا وى خەلھەت بۇون و ژ دارى خوار، قىچا ژ بەر بى ئىفلەحىا گونەھى دووندەها وان ژى د خەلھەتى دا دا ب وان ۋە، وئادەمى حاشاتى ل ھندى كر دەمى وى ھندەك ژ عەمرى خۇ دايىھ كورى خۇ داودى، ئىنا ژ بەر بى ئىفلەحىا ئەف چەندە گەھشته دووندەها وى ژى.

(1) ترمذى ۋە دەگۈھېزت.

* ئىكەمین گونه‌ها بى ئەمربىا خودى
پى ل عەردى هاتىيە كرن: ^(١)

ئەو حەسويدى بwoo يا قابيلى ب براين خۆ ھابيلى
برى حەتا وى ئەو كوشتى، د وى حەدىسى دا يا
عەبدللاھى كورى مەسعوودى ژ پېغەمبەرى - سلاف
لى بىن - ۋەدگوھىزت، هاتىيە: « ما من نفس تقتل
ظلمًا إلا كان على ابن آدم الأول كفل منها، ذلك بأنه
أول من سن القتل - هەر نەفسە كا ب زۆردارى بىتە
كوشتن بارەك ژى د ستويىن كورى ئادەمى يى
ئىكى دايى؛ چونكى ئەو ئىكەمین كەسە كوشتن
كىرى ». ^(٢)

قىجا ھەر مروقەكى ب زۆردارى بىتە كوشتن
ھندەك گونه‌ها وى د ستويىن قابيلى دايى، ئەقە ژ
بەر بى ئىفلەحيا گونەھى.

(1) أدب الدنيا والدين للماوردي، ٢٦٠.

(2) بوخارى ۋەدگوھىزت.

نافيپرا ئيکى ئهگەرین گونهھى

ھەزماھە کا ئەگەر وپالدەران ھەنە مەرۆقى بەر ب
كىنا گونەھى ۋە دېن، بەلى ئەگەر ھەمى بۇ
سى تىستان دزقىن، وئەو ھەر سى تىشت وەكى
(ئىن قەيىم) - خودى ژى رازى بىت- دىيىزت ئەفەنە:
يا ئىكى: دەمى دل ب ئىكى دى ژىلى خودى ۋە
دئىتە گرىدان، وئەفە سەرى دكىشته
شىركى.

يا دووى: گوهدارىيا ھىزا غەزەبى، وئەفە سەرى
دكىشته زۆردارى.

يا سىيى: گوهدارىيا ھىزا شەھوھەت ودلچوونان،
وئەفە سەرى دكىشته كىنا فاحىشە
وكرىتىيان.

وگرىداندا دلى ب ئىكى دى ۋە ژىلى خودى گونەھا
ژ ھەمى مەزنتر ياخىۋە دئىتە شىكە وکو مەرۆق
خودايىھە كى دى ژىلى خودى بىنياست ودعاعىان ژى
بىھەت. وگونەھا مەزنتر ياخىۋە دئىتە شەھەبى
بەرى خودانى دەدەتى كوشتنە. وگونەھا مەزنتر ياب
گوهداران ھىزا شەھوھەت ودلچوونان ۋە دئىتە كىنا
زىايىيە.. و ژ بەر ۋە چەندى خودايى مەزن ئەف
ھەر سىيىھ د ئىك ئايەتى دا كۆمكىرىنە دەمى دىيىزت:
»وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًاٰءَ أَخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ الْأَنْفُسَ أَلَّا تَرَمَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

وَلَا يَرْنُونَ وَمَن يَفْعَلُ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَاماً ﴿٢٦﴾ - وئه ويّن ژبلی خودى دوعايان ژ كەسى دى ناكەن، ووئى نەفسى ناكۇزىن يا خودى كوشتنا وى حەرامكىرى وەسا تى نەبىت ئەو وى تشتى بکەت كو خۆ پى هېيّزايى كوشتنى بکەت، وئه زنایى ناكەن، وەھەچىيى تىشتهكى ژ قان گونەھان بکەت دى گەھتە جزاىى خۆ﴿
﴾ (الفرقان: 68).

وئهق هەر سى گونەھە (ئىك يادى دكىشت، شركى زۆردارى وفاھىشە پىقە دئىن، كانى چاوا تەوحيد وان ژ خودانى خۆ ددەتە پاش).^(١)
و بىراستى ئەقەيە يادى د واقعى مە دا چىبىووى، وەكى بى باوهەل سەر سەتىويى موسىلمانان زال بىووين بىيى ئەو رەحمى پى بىهن يان دلى خۆ پى بىسۋۇزىن، وزىزىكە تە گوھ لى نەبىت كارەساتەك لەھەمى لايىن جىھانى روى بىدەت ئەگەر پىشكەكا مەزىن ژ قان هەر سى تىشتنى بىرەن ياموسىلمانان نەبىت، ئەقەھەمى ژ بەر بى ئىفلەھيا گونەھان. خودى مە بىپارىزت.

(1) الفوائد لابن القيم، ١٣٩-١٣٨، ب دەسكارىيەكا كورت قە.

نافپرا دووچ
کارتیکرنا گونه‌هئ د مللەتیئن بورین دا

* يووسف سلاف لى بن:

حەسەن دېيىزت: پېغەمبەرى سلاف لى بن گۆت:
 » رحم اللە يووسف لولا كلمته ما لېت في السجن
 طول ما لېت، قوله: أذكرنى عند ربك » يەعنى:
 خودى رەحمى ب يووسفى بېھت ئەگەر ژ بەر قى
 گۆتنا وى نەبايە، دەملى وى گۆتىيە ھەقالى خو
 د سجنى قە: بەحسى من ل نك مەلکى بکە.. ئو
 هند نەدما د سجنى قە هندى مائى. ودەمى
 حەسەنى ئەق حەدىسە ۋە دگوهاست دكە گرى
 ودگۆت: وئەم دەمى نەخۆشىيەك دگەھتە مە ئەم
 ھەورىن خو دگەھىنинە خەلکى! ^(۱)

(1) الزهد للإمام أحمد، ۱۰۳، وشيخ الإسلام ئبن تيمية
 دەمى قى گۆتنا يووسفى قە دگوهەيىزت دېيىزت: مەعنا قى
 گۆتنا وى ئەو نىنە وى خۇ نەھىيلا بۇو ب ھىقىيا خودى قە،
 نە.. چونكى وى گۆت: (إن الحكم إلا لله) حۆكم ھەما بۇ
 خودىيە، ئەق گۆتنا وى وەكى وى گۆتنا وى يَا دىيە
 دەمى گۆتىيە مەلکى: خزىنەيىن مەصرى بکە دەستىن
 من دا، ئەق داخوازا وى بۇ مەزنىي ژ بەر مەصلحة تەكا
 بۇو يَا شريعة تى ئەم ژى دانە پاش، ئەق داخوازا وى ژ
 وى ھەقالى ھەما بۇ هندى بۇو مەلک حالى وى بزانت؛
 دا ل ھەقىيى بگەرىيەت، ئەگەر نە يووسف ژ ھەمى مەۋقاتان

* برایین یوسفی دووندها وان ڙ ئسرائیلیان: وسہرهاتیبا وان د گھل براین وان یوسفی - سلاف لى بن- د قورئانی دا یا ئاشکه رایه، دھمی وان گوتی: «أَحَبُّ إِلَيَّ أَئِيمَّا» بابی مه پتر حمز ڙ یوسفی ڙ مه، ڦیجا ڙ بھر ڦی چھندی وان حھسویدی پی بر، وئهڻ حھسویدی وزکرہشی ڙ وان هاته ڦگوهاستن بو دووندها وان ڙی. ودھمی وان بهحسی بنیامینی کری وگوتی: «إِن يَسْرِقُ فَقَدْ سَرَقَ أَخْ لَهُ مِنْ قَبْلٍ» ئه گھر ئه و دزی ٻکھت برایه کن وی ڙی بھری دزیه ک کریوو، و مه خسہدا وان پی یوسف بوو، ڦیجا ئه ڻ بی ٻھختی و دره وینی ڙ وان بو دووندها وان ڙی هاته ڦگوهاستن.

و ڙ بھر بی ئیفله حیا گوتنا وان بو ئیک ودو: «أَقْتُلُوا يُوسُفَ» هوین یوسفی بکوڙن، سالو خه تی حھز کرنا ب جھئینانا وان بو مه صلحه زین وان ئه گھر خو ب ٻریکا کوشتنا کھسہ کن بی گونه ه ڙی بت، ل نک وان په یدابوو، وئه ڻ سالو خه تی کریت ڙ وان بو دووندها وان ڙی هاته ڦگوهاستن.

و ڙ بھر گوتنا وان: «وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزَّدُهُ كَيْلَ بَعِيرٍ» ڦیانا مالی ل نک وان ودووندها وان په یدابوو.

وئهف سالوخه تىن پيس يىن كوشى ئىفلەحىا گونه هىن برايىن يووسفى وگۇتنىن وان يىن خراب ل نك وان پەيدابووين، مانه د ناڭ وان دا، و ژ وان بو عەيال دووندەها وان ژى هاتنه ۋە گوهاستن.. ووهكى ئەم دزانىن ئەو پىشتى هنگى ل مصرى ئاكنجىبۈون، پاشى پىشتى دەمەكى ئەو كەفتە ژىر حوكمىي فېرۇھونى ووچى ب دژوارى سەرەتەرى د گەل وان كر، وەھەمى رەنگىن روپەشى وشەرمزارىي ئىنانە سەرى وان، كورىن وان كوشىن؛ دا دووندەها وان زىدە نەبت، و كچىن وان بو رەزىلى خەدامىنىي ھىلانە ساخ.

پاشى خودى پېغەمبەرى خۆ مۇوسا - سلافلىنىن - هنارت؛ دا ئەو ئىسرائىليان ژ وى شەرمزارىي دەرىيخت، و سەرەتاتىكە درېز وەجىب دەست پى كەت، ل سەرى خودى بە حسى وى قەدر وبھايى دكەت يىن وى دايىه وان دەمەن دېرەت: ﴿ يَبَيْنَ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلَتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾

(البقره: ٤٧) يەعنى: ئەدى دووندەها يەعقووبى قەنجىبىن من د گەل ھەوھە كىرىن ل بىرا خۆ بىن، و سوپاسىيىا من سەرا بىھەن، و ل بىرا خۆ بىن كوشىن ژ خەلکى سەرەتمەن ھەوھە مىيان چىتەرلىك كربوون. وئهف چىتەر لېكىنا وان ب هنارتىندا گەلەك پېغەمبەران بۇ د ناڭ وان دا، و ب وان نعمەتان بۇ يىن وى تايىھەت دايىنە وان، و خندقاندىندا نەيارى وان فېرۇھونى بۇ د وى دەرىيائى دا يَا ئەو ژى دەرباس بۇوين.

و د گەل وى قەدرگەتنى وان، و ژ بەر حەزىكىندا
 وان بۇ مالى بەرى ئەو ژ مصرى دەركەفن
 رابوون زىئە وزينەتى مصرييان دزى و د گەل خۆ بر،
 ويا ژ ۋى ژى خرابتر ئەو بۇو پىشتى ئەو ژ ئاقى
 دەرباس بۇوين رابوون گۆلکەك ژ زىپرى چىكىن
 وپەرسىن بۇ كەر دەمى موسا چۈويە ژقانى
 خودايى خۆ! ئينا غەزەبا خودى ب سەر وان وان
 دا هات ژ بەر بى ئىفلە حىا گونەھى حەتا رۆزا
 قيامەتى، خودان باوەر تى نەبن ژ وان، خودى
 دىرىت: «أَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمْ أَعِجَلَ بِكُفَّرِهِمْ» (البقرة: ٩٣)
 چونكى قىانا پەرسىنا گۆلکى دلىن وان دا گەرپىا بۇو ژ
 بەر ب ناقداچوونا وان د ناڭ كوفرى دا، وچونكى گۆلک
 ژ زىپرى هاتبۇو چىكىن، قىانا زىپرى ما د دلىن وان
 دا، لەو حەتا ۋى گاڤى ژى ئەم دېنىيەن خوداين
 سەرمال وبەنقىن مەزن ھەمى ژ جوهىانە.
 و ژ سالۆخەتىن وان يىن كىيت ونەباش:
 سەرەدقى، ونەگوھدارى، وپى ئەمرىپا
 پىغەمبەرانە.

و ژ نموونەيان ل سەر ۋى چەندى: دەمى
 فەرمان ل وان هاتىيەكىن كۆ ئەو ب سوجىدە ۋە ژ
 دەرگەھى ببۇرن ودوغايان بىكەن وپىزىن: يَا رەببى
 گونەھەين مە بۇ مە ژى بىھ؛ دا گونەھەين وان بۇ
 يىنە زىپىرن خەودى تۆبا وان قەبۈيل بىكەت، وان
 تپانە بۇ خۆ ب ۋى ئەمرى پىغەمبەرى خۆ كەر ئەو
 گۆتن گوھارت يَا فەرمان پى ل وان هاتىيەكىن،

وھکی ئایەتەك دېیزت: ﴿فَبَدَأَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٦٤).

ھەر وەسا دەمى فەرمان ب کوشتنا چىلەكى ل وان ھاتىيە كىن، وەكى خودايى مەزن د ئايەتەكى دا دېیزت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَدْبَحُوا بَقَرَةً﴾ (البقرة: ٦٧) ۋىجا وان دەست دا ھەقىرىيى وزوى ب زوى فەرمانا پىغەمبەرى خۆ ب جە نەئىنا، ئىنا ژ بى ئىفلە حىا فى كارى وان خودى مەسەلە ل وان شداند، وئەف شداندنا ھە بۇ دووندەها وان ژى ھاته ۋە گوھاستن.

و ژ نموونە يان ل سەر ۋى چەندى سەرھاتىيىا خودا زىن شەنبىيى، دەمى فەرمان لى ھاتىيە كىن ئەو شەنبىيى نەچنە راۋى ۋىجا وان بەرى ھنگى تۈر ۋە ددان وئىكىشەنبىيى ڈچوون، ماسى دئىنانە دەر، و ژ بەر ۋى فىلىبازىيىا وان وكارى وان يى خراب خودى خەسەف ل وان كر وئەو كرنە مەيمويىنك وبەراز.

ھەر وەسا سەرھاتىيىا زادى بە حەشتى ئەھى بۇ وان ژ عەسمانى دھاتە خوارى (گەزۆ و گۆشتى تەيران) ئەھى مەرۆف ژى تىر نەبت؛ چونكى ژ زادى بە حەشتى بۇو، بەلى ژ بەر سەرەقىيىا ئىسرائىيليان وتبىعەتى وان يى خوار وقىچ، وان ژ مووساي - سلاڻ لى بن- خواتى ئەو دوعايى بۇ وان ژ خودى بکەت كو ھندهك خوارنا عەردى بىدەتە وان وەكى ترۆزى وباقلك

ونیسک وپیقازان، وان تشتی باشتر هیلا وداخوازا
تشته کی دی یئ بی بھا کر، فیجا ڙ بھر بی
ئیفله حیبا ڦی گونه ها وان خودی ئهو ل عه ردی
صری دانا و شہرمزاری دانا سهر وان، ئهو ب
غه زها خودی ڦه فه گه ریان، ئه ڦه چه نده د
جیلین پشتی وان ڙی دا ما، ئه وین ب سهر
حه قیئ هل نه بیووین.

و ڙ بیئیفله حیا گونه هی ل سهر وان ئهو بیو
خودی فه رمان ل وان کربوو ئهو زادی هل نه گرن،
وهنگی زاد خراب نه دبوو ئه گه ر دھمہ کی دریز ڙی
ما با، به لی وان ڙ بھر ٻکداری و سه ره قیبا خو
ئه ڦ فه رمانه ب جه نه ئینا وزادی هل گرت، فیجا ڙ
بھر بیئیفله حیا کاری وان زاد خراب بیو و گه نی
بیو.^(۱)

ئه بیو هوره یره - خودی ڙی رازی بت- دیزت:
پیغه مبه ری - سلاف لی بن- گوت: «لولا بنو
إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْبُثْ وَلَمْ يَخْنُزْ طَعَامَ - ئه گه ر ڙ بھر
ئسراپیلیان نه با خوارنه ک خراب نه بیو
و گوشت گه نی نه دبوو».^(۲)

* بیئیفله حیا فیرعه ونی ل سهر وی و بھ مال
وزه بانیین وی:

(1) ئه گه ر ڙ بھر هندی نه با نوکه مه هه وجھی ب
ئامیره تیں ته زادنا خوارنی نه دبوو، ئه ڦه دبته دیروکا
دھ سپیکا په یدابوونا وان جه راثیمین ل ههوا دفون.

(2) مختصر صحیح مسلم للمنذري، تحقيق الألباني، ڦمارا
حه دیسی ٨٦٤، پ: ٢١٩.

ئەو بۇو لەعنەت د دنیاىيى دا ل وان ھاتەكىن: ﴿ وَحَاقَ بِثَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَدَابِ ﴾ (غافر: ٤٥) خۆ خزىنە و گۆرىن
وى ژى ژ لەعنەتى پاراستى نەمان، وەھەر ئېكىنى
نېزىك بىت بى ئيفە حىا وى لەعنەتى ژى دىگرت^(١)،
ئەف بى ئيفە حىا خەلکى ناقى: (لەعنەتا
فيزعەونان) ل سەر دانايى! و ل ئاخىرەتى ژى
عەزابە كا دىوار دى گەھتە وان: ﴿ وَيَقُولَمْ ثَقُومُ الْأَسَاعَةُ أَدْخِلُواْءَ إَلَى قِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَدَابِ ﴾ (غافر: ٤٦).

* مللەتىن صالح وشوعەبب وھوود ونوجوھ ولووطى:
ئەفە ئەو مللەت بۇون يىين ب قىزىيى وھىەبى
و خندقاندىن و بەرلى باراندىن ژ عەسمانى ھاتىنە

(1) يەعنى: لەعنەتا خودى، وەكى ئايىت دىيىزت: ﴿ وَأَتَبْعَثْتُمْ فِي هَذِهِ الْأَرْضِ لَعْنَةً وَبَيْتَمْ أَلْفِيَمْ ﴾ (القصص: ٤٢) نە وەكى زانايىن شوينواران ژ درە دىيىزىن كو فيزعەونان ھىندهك طەلاسم يىين دانايىنە سەر ملک و خزىنە و قەبرىن خۆ، وەھەچىنى نېزىك بىت لەعنەتا فيزعەونى دى ژى گرت، وئەو نقىسىنەن ھېرۋەگلۈفى يىين كو ھاتىنە دىتن ئەو ژ لايىن ھىندهك كەسىن پىشتى وان يىين ھاتىنە نقىسىن يىين كو ژ بەر لەعنەتا خودى نەشىيان وان خزىنە يان ب دەست خۆ بىيىخ. و تىشتى ۋىن گۆتنى مسوگەر دكەت گۆتنا پىغەمبەرييە سلاف لىنى بن دەمى دىيىزت: (ھوين نەچنە جەپپىن قان يىين عەزاب لىنى ھاتىيە كىن ئەگەر ھوين ب گرى نەبن، وئەگەر ھوين ب گرى نەبن نەچنە جەپپىن وان نەكى ئەو ب سەرەت ھەوھە بىت ياب سەرەت وان ھاتى) ئىمام ئەممەد ۋەدگوھىزت، وەرمان ل پىغەمبەرى ھاتە كىن ئەو ل نەھالا (محسر) ل عەرەفى لەزى بىكت؛ چونكى خودى ئەبرەھە خودانىن فيلى ل وېرى بىبۇونە ھىلاكى.

تىپرن، و ژ بى ئىفلە حىا گونەھى: جەيىن وان نائىنە ئاقەدانكىن، وئاڭ ژ بىرىن وان نائىنە قەخوارن، وزانىن وېرىشكەفتنا وان د چىيان را ا هاتىيە قەشارتن، وزانىندا وان ب جەيىن ھەبۇنَا ئاقى مەعدەنان ل بن عەردى.^(۱)

(1) وئەقە ئە رىكە نوکە دئىتىه نىاسىن ب ناقى (پىلا خۆب خۆبى - الموجة الذاتية) يان (شفكا ئاشكەراكەر - العصا الكاشفة) و ب ۋىكى مىرۇق ب جەيىن ئاقى وەمەعەدىن بن عەردى دكەفت، ب رىكَا مەغنىطىسىيا عەردى و ب ھارىكارييا شەكللىن ھەندەسى، وئەقە علمەكە ھېشتا ل بەر مە يى قەشارتىيە، ونوکە د ئاستەكى بەرتەنگ دا دئىتىه ب كارئينان، وئەو ژ بەر بى ئىفلە حىا گونەھى ل بەر مىرۇقى هاتە بەرزەكىن، وەھەر ژ بەر ۋى چەندى موعجزە يەھەر يېغەمبەرەكى وەكى وى تىشى بۇويە ياد ناف مللەتى وى دا ھەى ووان خۆپى ب ھېز دئىختى، بۇ نموونە: مللەتى موسای ب كارئينانا (شفكا ئاشكەراكەر) دشارەزا بۇون حەتا وان ئەو د سىرەبەندىن دا ب كار دئينا، گۆپال دھاۋىتىن دبۇونە مار، قىچا موعجزە يَا موسای ژى ژ وى رەنگى بۇو، وى گۆپالى خۆ دھاۋىت دبۇو مارەكى ژىراستا كانى ژ عەردى دېھقاندىن ودەريا دكەلاشت ب ئانەھىبىا خودى، ومللەتى عىسای بۇ دختۇرىيە دزىرەك بۇون، لە موعجزە يَا عىساي ئەو بۇ وى مرى ساخ دكىن، وکۆرۈ زىمماڭ وگورى چى دكىن، ومللەتى صالحى د زىرەك بۇو د ھونەرى كولانى د كەفرى يەرا وچىكىندا پەيكەران ژ بەرى، لە موعجزە يَا وى ئىننانەدەرا حېشتىرەكى بۇو ژ كەفرى، ودەمنى موحەممەد - سلاف لىنى بن-ھاتى، مللەتى وى بۇ شعر ورەوانبىزىي دزىرەك بۇون ئىننا موعجزە يَا وى قورئان بۇو ئەوا ب رەوانبىزىي وزانىن خۆ يىن مەزن قە خەلك ھەمى حەتا رۆزى قىامەتى حېبەتى كرىن.

وشاينوارين وان مان دا ببنه ده ليل ل سه روان،
وکو پيشكه فتنا وان گه هشتبوو ده رهجه کي مهزنترين
ئاميره تىن نوي نه شىين وي كولانى د كه فران دا بکەن
يا وان دكر، بەلى وان زوردارى ل خۆ كر، وئىكەمین
كەسى ئعتراف ب قىچەندى كرى بابى وان ئادەم
بۇو - سلاف لى بن - دەمى گوتى: « رئىش ظلمىنا آنفنسنا وان
لەم تەغىر لىنا و تەرحمنا لىكۈتن مىن آلخىسەرىن » (الأع _____ راف: ٢٣)
خودايى مەزن بە حسى ۋان مللەتان دكەت
و د بىزىت: « فَتِلْكَ بِيُوْثَمْ ^(١) خَارِبَةُ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَأَيَّهَ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ » (النمل: ٥٢).

* نەينىيا عەزابداна كافران يا به رده وامر دا جەھنەمى دا:

خودايى مەزن د بىزىت: « وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى الْأَنَارِ فَقَالُوا
يَنْلَيْتَنَا نُرْدٌ وَلَا نُكَدِّبِ بِإِيمَانِنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^{٤٧} بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا
يُخْفِونَ مِنْ قَبْلٍ وَلَوْرُدُوا لَعَادُوا لِمَا نَهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَلَّدُونَ » (الأعماام: ٢٧-٢٨) يەعنى: ئەگەر تو وان كافران ل ىرۋىزا
قيامەتى بىينى تىشىتە كى مەزن دى بىنى، دەمى ئەول بەر ئاگرى دېئىنە راوه ستاندىن، ووان قەيد

(1) وبەرى خۆ بده پەيضا (بيوتهم) و د ئايىته كا دى دا (مساكىتهم) مەعنა: ئەو جھىن ئەم كەلەخىن وان تىفە د بىينىن مالىئن وان بۇو، نە گۆرىن وان بۇون وەكى زانايىن شويواران د بىزىن كو وان ئەو ئاقاكر بۇون دا بۇ وان بىنە گۇر، بەلكى ئەو مالىئن وان بۇون ئەو لى دېيان بەلى پىشتى عەزاب ب سەر وان دا ھاتى ئەو د وان جەھان قە مرن وئەو بۇ وان بۇونە گۆرسەن.

وزنجيرین تىدا ئەو دېين، وقى ترس وسەھمى ئەو ب چاۋىن خۆ دېين، قىجا هندى دېيىن: خۇزى ئەم بۇ ژينا دنيايىن يىينه زېرلاندۇن؛ قىجا دا ئەم باوهرييى ب ئايەتىن خودى بىنин وکارى پى بىكەين، ئەم بىنەم بىنەم ژ خودان باوهرا. مەسەلە نەوهى، بەلكى ل يەرۇزا قيامەتى ئەو بۇ وان ئاشكەرا بۇو يى وان بەرى ھنگى ۋەدشارت ژى. ئەگەر خۆ ئەو بۇ دنيايىن ھاتبانە زېرلاندۇن ودەلىقە بۇ ھاتبا دان ژى ئەو دا ل كوفر ودرەۋېئىرنى زېرەنەقە. ئەو د گۆتنا خۆ دا ددرەۋىن.

ومرۇڭ دەمىن ھىزرا خۆ د ۋان ھەردو ئايەتان دا دكەت عەجىبگەرتى دېت، دەمىن كافر دېئىنە ھاۋىتن د ئاگرى جەھنەمىن دا -خودى مە ژى بېارىزىت- ئەو تام دكەنە نەخۆشىيا وي، ئەو ھېشقى دكەن كو ژى دەركەقنى دا ئىدى كارى چاك بىكەن، بەلى خودايى مەزن بەرسقا وان دەدت: « وَلَئِرْدُوا لَعَادُوا لِمَا نَهُوا عَنْهُ »

ئەگەر ئەو بىنە زېرلاندۇن جارەكى دى ل وي كارى زېرەنەقە يى خودى ئەو ژى دايىنە پاش، وعەجىبىيا مرۇقى نامىنت دەمىن دزانت كو گونەھى دلىن وان يىن رەش وتارى كرین لەو ئەو وەكى كەفەرەكى رەق كارى تى ناكەت، و ژ بەر بى ئىفلەحىا گونەھى ئەو بۇونە پېھلەكىرى ئاگرى، وەھر وەھر تىدا مان، وەكى خودايى مەزن بەحسى ئاگرى كى وگۆتى: « وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ » (البقرة: ٢٤) قىجا خودى زۆردارى ل وان نەكرييە بەلكى وان زۆردارى يال خۆ كرى.

ئەممەد وموسلم ژ حودەيەى - خودى ژى رازى بت- قەدگوھىز، دېيىزت: من گوھ ل پىغەمبەرى بۇو سلاپ لى بن- گۆت: «تعرضُ الفتنة على القلوب كالحصير عوداً عوداً، فَإِنْ قلبٌ أشربها نكتَ فيه نكتةٌ سوداءً، وَإِنْ قلبٌ أنكرها نكتَ فيه نكتةٌ بيضاءً، حتى تصيرَ على قلبيين: على أبيضٍ مثل الصفا، فلا تضرُّه فتنَةٌ ما دامت السماواتُ والأرضُ، وَالآخرُ أسوَدَ مرباداً كالكوز مجخياً لا يعرفُ معروفاً ولا ينكرُ منكرًا، إلا ما أشربَ من هوَاهُ» يەعنى: فتنە وەسا ب سەر دلان دا دئىن وکارى تى دكەن وەكى حىسىل كارى د تەنستا وى كەسى دا دكەت يى ل سەر بىفت، زىلک زلىك، فيجا هەر دلهكى فتنە تىدا چوو نوقته كا ىرەش دى لى كەت، وەھر دلهكى فتنە قەبۈيل نەكىر نوقته كا سېپى دى لى چى بت، حەتا ئە دىنە دو دل: دلهكى سېپى وەكى بەرى حلى هندى عەرد وۇھسمان ھەبن چو فتنە كارى تى ناكەن، ودلەكى بەلەك وەكى گۆزكى دەرنىشىفىكىرى، نە باشى ل بەر دېتە باشى ونە خرابى ل بەر دېتە خرابى، ب تى ئەو تشت نەبت يى ل بەر وى خۆش بت.^(۱)

(1) بىنە: صحيح الجامع للألبانى ۋە مارا حەدىسى (۲۹۶۰).

ناقیرا سیئ کار تیکرنا گونه هی د ئوممه تا موحه ممهدی دا

* ئەو زەلامىن گۆتىيە پېغەمبەرى تە عەدالەت نەكىز:
ئەبۇو سەعىد دىرىژت: عەللى - خودى ژى رازى بىت-
گۆت: ھندەك ئاخا زىرى من ژىيەمنى بۇ پېغەمبەرى
- سلاف لىنى بن- ئىنا، وى گۆتە من: «أقسامها بين
أربعة: بين الأقرع بن حابس، وزيد الطائى، وعيينة
بن حصن الفزارى، وعلقمة بن علاة العامرى» وى
بىدە قان ھەر چاران: ئەقرەھى كورى حابسى،
ۋەھىدى طائى، وعوييەينەيى كورى حصنى فەزارى،
وعەلقة مەيى كورى عەلاڭەيى عامرى. ئىنا
زەلامەكىن چاڭ كويىر وئەنلى مەزن وسەر تراشى
گۆت: ب خودى تە عەدالەت نەكىز! پېغەمبەرى -
سلاف لىنى بن- گۆتى: «ويلك! من يعدل إذا لم
أعدل؟ إنما أتالفهم» تىچۇون بۇ تە بىت! ئەگەر ئەز
عەدالەتنى نەكەم پا كى دى كەت؟ من دەپىت دلىن
وان ب لايى خۇقە بىكىشىم. ئىنا ھندەك صەھابى
چۈونى دا وى بىكۈزىن، پېغەمبەرى - سلاف لىنى بن-
گۆتە وان: «أتركوه، فإنه من ضئضيء هذا قوم
يخرجون في آخر الزمان، يقتلون أهل الإسلام،
ويتركون أهل الأوثان، لئن أدركتهم لأقتلنهم قتل عاد

(١) وى بھيلن، هندى ئەقەيە ژ ھىقىنى وى هندەك كەس ل دويماهىيا زەمانى دى دەركەفەن موسلمانان دى كۆزەن وکافران دى هېلىن، ئەگەر ئەز گەھشتمە وان كوشتنەكا وەكى يادى دى ئىخەمە ناڭ وان. و ژ دووندەها وى (خەوارج) دەركەفتەن^(٢)، و ژ بى ئىفلەحىا گونەها باپى وان كرى وان، كۈئەو پەيف گۆتى^(٣)، دەرزەكە مەزن ئىخستە دىرۋوكا ئىسلامى.

* فەشارتنا (ليلة القدر):

د حەديسەكى دا ھاتىيە پېغەمبەر - سلاڻ لى بن- دىيىزت: « يا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهَا كَانَتْ أَبَيِّنَتْ لِي لِيَلَةً الْقَدْرَ، وَإِنِّي خَرَجْتُ لِأَخْبَرُكُمْ بِهَا، فَجَاءَ رَجُلًا يَحْتَقَنُ مَعْهُمَا الشَّيْطَانُ، فَنَسِيَتْهَا »^(٤) گەلى مرۆڤان، شەقا ب قەدر بۇ من ھاتبوو ئاشكەراكىن، وئەز دەركەفتەم دا ۋەھەوھ بىزىم، دو زەلام ھاتن ھەقىرى دىكىر ودەنگى خۇ بلند دىكىر،

(1) حەديسەكا دورستە، كتاب السنۃ لابن أبي عاصم، تحقیق الألبانی ص ٤٢٦، ٤٢٧.

(2) ويما ژ من ۋە - خودى چىتەر دزانت- حەججاجى ئەق حەديسە بۇ خۇ دكەرە هيچەت لە و وى كوشتنەكا زىدە دكەر.

(3) بەرى خۇ بەدەنە قى پەيقىن، وەھەما ئەو پەيقەكا ب تىنى بۇ چاوا ل سەر جىناتىن وى يىن وراشى ھاتن نەخشانىدىن بۇ دووندەها وى ھاتە ۋە گوھاستن وپېغەمبەر - سلاڻ لى بن- راست دىيىزت، دەمى دىيىزت: « زەلامەك گۆتنەكى د بەرازىبۇونا خودى دا دى يىزت، حەفتى سالان دى ژ بەر وى د ئاگىرى دا ئىتتە ھاقيتىن ».

(4) مختصر صحيح مسلم للمنذري، تحقیق الألبانی، ژمارا حەديسى ٦٣٧، ص ١٧٠.

وشهيغان د گهـل وان دا بـوو، فيـجا ئـهـو ژـ بـيرا من
هـاتـهـبرـنـ.

مهـعنـاـ: شـهـقاـبـ قـهـدرـ ژـ بـهـرـ بـنـ ئـيـفلـهـ حـيـاـ
گـونـهـهـکـىـ کـوـ هـهـقـرـکـيـاـ دـوـ زـهـلامـانـ بـوـ هـاتـهـ
قـهـشارـتـنـ، وـ بـ وـیـ چـهـنـدـیـ خـیـرـهـ کـاـ مـهـزـنـ لـ بـهـرـ
ئـومـمـهـتـیـ هـاتـهـ قـهـشارـتـنـ.
* حـيـشـتـراـ لـهـعـنـهـتـیـ:

عـمـرـانـیـ کـورـیـ حـوـصـهـیـنـیـ -خـودـیـ ژـیـ رـازـیـ بـتـ
ديـرـزـتـ: جـارـهـکـىـ پـیـغـهـمـبـرـ سـلاـفـ لـیـ بـنـ دـ
سـهـفـهـرـهـ کـاـ خـوـ دـاـ بـوـوـ، ژـنـکـهـ کـاـ ئـهـنـصـارـیـ لـ سـهـرـ
حـيـشـتـرـهـ کـاـ خـوـ بـوـوـ یـیـهـنـاـ وـیـ تـهـنـگـ بـوـوـ، فيـجاـ لـهـعـنـهـتـ
لـ حـيـشـتـرـاـ خـوـ کـرـ، پـیـغـهـمـبـرـیـ سـلاـفـ لـیـ بـنـ گـوـهـ
لـ دـهـنـگـیـ وـیـ بـوـوـ، ئـینـاـ گـوـتـ: «خـذـواـ ماـ عـلـیـهـاـ
وـدـعـوـهـاـ، فـإـنـهـاـ مـلـعـونـةـ» بـارـیـ وـیـ ژـ سـهـرـ پـیـشـتـیـ
رـاـکـهـنـ وـبـهـرـدـهـنـ ئـهـوـ يـاـ لـهـعـنـهـتـیـهـ. عـمـرـانـ دـیـرـزـتـ:
هـهـرـ وـهـکـیـ ئـهـزـ وـیـ دـبـیـنـمـ يـاـ دـنـافـ خـهـلـکـیـ دـاـ دـچـتـ
وـکـهـسـ خـوـ نـیـزـیـکـیـ وـیـ نـاـکـهـتـ! ^(۱)

* نـفـرـيـنـاـ پـیـغـهـمـبـرـیـ سـلاـفـ لـیـ بـنـ لـ مـوضـهـرـيـانـ:
دـهـمـیـ گـوـتـیـ: «الـلـهـمـ اـشـدـ وـطـأـتـكـ عـلـیـ مـضـرـ،
وـابـعـثـ عـلـیـهـمـ سـنـنـ کـسـنـیـ یـوـسـفـ» ^(۲) يـاـ رـهـبـیـ توـ
لـ سـهـرـ مـوضـهـرـيـانـ بـشـدـیـنـیـ، وـخـهـلـایـهـکـیـ وـهـکـیـ
خـهـلـایـاـ یـوـوـسـفـیـ توـ بـ سـهـرـ وـانـ دـاـ بـهـنـیرـهـ.

فيـجاـ هـشـکـاتـیـ وـخـهـلـاـ حـهـفـتـ سـالـانـ بـ سـهـرـ
وانـ دـاـ هـاتـ، حـهـتاـ وـانـ ژـ بـرـسـانـ دـاـ چـهـرمـ وـهـهـسـتـیـ

(1) مـختـصـرـ صـحـيـحـ مـسـلـمـ لـلـمـنـذـريـ، تـحـقـيقـ الـأـلبـانـيـ، ژـمـارـاـ
حـهـدـيـسـیـ ۸ـ، ۱۰ـ صـ ۴۸۰ـ ۴۸۱ـ.

(2) تـأـوـيـلـ مشـكـلـ الـحـدـيـثـ لـابـنـ قـتـيـبـهـ پـ ۲۲۳ـ.

ڙي خوارن ڙ بهر بى ئيفله حيا گونه هان وان ونفرينا پيغه مبهري - سلاف لى بن - ل وان، وكار تيكرنا ڦي هشكاتى وخه لاين ل پيغه مبهري - سلاف لى بن - وصه حابييان ڙي هه بwoo، و ڙ بهر نفرينا وي عقووبه گه هشته هه مبيان، حه تا وان ڙ برسان دا بهر ب زكين خو ڦه شداندن.

* نه هاتنا باراني:

ئه بwoo هوره يره خودي ڙي رازى بت ديرزت: (ڙ بهر زورداريا زورداران طهير دھيلينا خو ڏا دمرت).
وموجاهد ديرزت: (دهمئ هشكاتى پهيدا دبت وباران قه تعه دن خو حه يوانى بى ده ڦ وئه زمان له عنه تا ل گونه هكارين مروقان دکهن، وديزن: ئه ڦ بهر بى ئيفله حيا گونه ها مرؤقيه).
وعه كرمه ديرزت: (حه يوانين عه ردی خو دويشك ديرزت: ڙ بهر گونه ههين مروقان باران ڙ مه هاته پيرين).^(١)

وئنه سى كوري مالکى - خودي ڙي رازى بت - ديرزت: (بزنميشك د کونا خو ڦه ز لاوازي دمرت ڙ بهر گونه ها مرؤقي).^(٢)
ئين قه ييم ديرزت: مروقى گونه هكار بهس نينه عقووبه يا گونه ها وي بگه هته وي ب تنى حه تا دگه هته وي ڙي يى چو گونه ه نه ههين!^(١)

(1) الجواب الكافي لابن القيم ١٦.

(2) تأويل مشكل الحديث لابن قتيبة پ ٢٣٣.

* عهزا با خودی باشی و خرابی قه دگرت:
 خوداین مهزن دیزت: ﴿ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً - خو ڙ فتنه کي بپاريزن ناگه هته وان ب تنی
 بین زورداری کري ڙ ههوه ﴿ (الأنفال: ٢٥). زهينه
 دیزت: ئهی پيغه مبه ری خودی ما ئهم دی چينه
 هيلاکي و مرؤفيين چاك د ناف مه دا ههين؟ وي گوت:
 ﴿ نعم، إذا كثُرَ الْخَبْثُ - بهلى ئهگه ر پيسى زيده بيوو
 .﴾

و خودی ئوممه تا نووهي - سلاف لى بن - برنه
 هيلاکي هه مى پيکه ب زاروک و حه يوانه ت قه، ڙ بھر
 گونه هين گونه هكاران، ععاد ب باي بره هيلاکي،
 و ٿه موود ب قيري، و مللته ت لووطى ب باراندنا
 بهران، و خه سف ل خه لکي شه نبيي کر و کرنه
 مه يمووينك وبه راز، وزاروکين وان ڙي د عهزا با وان
 که لين.

وئه گه ر ئيلك بيزت: چاوا چي دبت خودي مرؤفان
 هه ميان ب گونه ها هنده کان عه زاب ددهت، وئه و ب
 خو به حسى خو دکه ت و ديزت: وئه ز زورداري ل
 عه بدان ناکه م؟

ئهم وه کي ئياسى کوري موعاويه دی بيزين
 ده مى هنده کان ئه ڦ پسياره ڙ وي کري، وي گوته
 وان: ئه ری زولم چيه؟ وان گوت: زولم ئه وه مرؤف وي
 تشتى بيهت يى وي نه بت، ئي اي گوت: هندى

(1) الجواب الكافي لابن القيم ١٦، ومه خسهد ب وي يى چو
 گونه هـ نه ههين حه يوانه ت بى ده ڦ وئه زمانه، وھ کي
 بوري د گه ل مه.

خودییه هه‌می تشتت یئن وییه^(۱)، پاشی ئه و دى
وان ل دویش ئئیه‌تین وان راکه‌تەقە.
* گۆتنا پېغەمبەرى - سلاپ لى بن - بۇ صەحابىيان:
را بن ژ نك من:

ئىن عەبىاس دېیزت: دەمى پېغەمبەر - سلاپ لى
بن - كەفتىيە بەر مرنى، هندهك زەلام ل نك وى بۇون،
ۋەيىك ژ وان عومەر بۇو، ئينا پېغەمبەرى - سلاپ لى
بن - گۆت: ﴿ وەرن دا ئەز نقيسىنەكى بۇ ھەوه
بنقىسم ھوين پىشتى وي قەت د سەر دا ناچن ﴾
عومەرى گۆت: ئەى پېغەمبەرى خودى، تو يىن
نەخۆشى، وقوئان يال نك ھەوه، ئەو تىرا مە
ھەيە^(۲). ۋىجا ئەو كەسىن ل ژۆر ب خىلاف چوون،
هندهكان گۆت: خۆ نىزىك بىكەن دا ھو كىتابەكى بۇ
ھەوه بنقىست كو ھوين پىشتى وي قەت د سەر دا
نەچن، وەندەكان وەكى عومەرى گۆت، ودەمى

(1) تأویل مشکل الحديث لابن قتيبة پ ۲۳۶.

(2) وەسا بۇ عومەرى ئاشكەرا بۇو كو ئەق گۆتنە نه بۇ
واجبوونىيە بەلكى ئەو بۇ نىشادانا تشتى باشتر وچاكتە،
لەو بۇ وي خۆش نەبۇو پېغەمبەر - سلاپ لى بن - د وي
حالى بەرتەنگ دا زەحمەتى بۇ خۆ چى بکەت، ووئى ئەق
ئايىته ئينا بىرا خۆ ئەوا خودايى مەزن تىدا گۆتى: تشتەك
نەمايە مە د كىتابى دا نەگۆتى، وەھر ئىكىن ھزر بکەت كو
عومەرى وەصىيەتاپېغەمبەرى - سلاپ لى بن - مەزەھەكى
ئەو يىن بىزارييى بۇ خودايى مەزن پالددەت، وەخسىرييى
بۇ پېغەمبەرى، بەلكى - وەكى زانا دېيىزنى - تەئىكيد
ودوا بارەكەن ونىشادان بۇو، ودىنى خودى - وەكى قورئانى
ب خۆ دياركى - يى تمامە.

قەرەبالغا وان بلند بۇوى، پېغەمبەرى -سلاف لى بن-
 گۆتە وان: «رابن ژ نك من دەركەقىن». ^(١)
 عوبەيدوللاھ دىيىزت: ئىبن عەبیاسى دىگۆت: (بەلا
 وھەمى بەلا د ھندى دا بۇو ئەو كىتاب يا پېغەمبەرى
 خودى -سلاف لى بن- دەقىيا بنقىسىت دا ئەو قەت د
 سەر دا نەچىن، نەھاتە نېقىسىن، ژ بەر وى قەرەبالغ
 وجودايىا د ناقبەرا وان دا چىبۇوى). ^(٢)
 و ژ حەدىسى ديار دېت كو دېت ژىڭ جودابۇون
 بېتىه ئەگەرا زىبارىيىا ژ خىرەكە مەزن.
 ئەقە ھندەك شۇينوارىن بى ئىفلەحىيا گونەھى
 بۇون ل سەر ئۆممەتا موحەممەدى -سلاف لى بن-.

(1) بُخارى، ١١٤، ٤٤٣٢، ٧٣٦٦، وموسىلم ١٦٣٧ (٢٢)
 قەدگوھىزىن.

(2) كتاب الطب للإمام النسائي ب ٤٤، تحقيق سامي
 التونى.

ناقیرا چارى

هندەك كاريێن خەطەر يىن هزىز ژى نەئىتەكىن
يىن بى ئىفەحىيا وان يا مەزن وھاتنا وان يا ب لەز

* بى ئەمەريبا دەبىبابان وېرىنا مروققىايىنى:

پىغەمبەر - سلاف لىنى بن - دىيىزت: « برووا آباءكم
تىركم أبناؤكم »^(١) د گەل دەبىايىن خۇ دباش بن،
دى عەيالىن ھەوھە ژى د گەل ھەوھە دباش بن.

وعيسايى كورى مەريەمى - سلاف لىنى بن -
دىيىزت: (خوزىيىن مروققى خودان باوهەر خوزىيىن وى،
چاوا خودى عەيالىن وى پىشتى وى دپارىزت).^(٢)

ۋئەنەسى كورى مالكى - خودى ژى رازى بت -
دبىيىزت: من گوھ ل پىغەمبەرى بۇو سلاف لىنى
بن دىگۆت: « من سره أن يسط عليه رزقه، وينسا له
في أثره فليصل رحمه »^(٣) ھەچىيى پى خوش بت
رزق ل سەر وى بەرفەھە بت، وبەحسى وى ب
باشى پىشتى وى بەمینت بلا يىن ب مروققىايىنى بت.

ئەقە بۇ وېيە يىن د گەل دەبىايىن خۇ يىن باش بت،
وېيى ب مروققىايىنى بت، بەلىنى ئەھى د گەل وان يىن
باش نەبت، وېيى بى مروققىايىنى بت تىچۈون ھەمى

(1) حەديسەكا دورستە، يېرىنە: النوافح العطرة، يا صەفەدى، پ ٨٦.

(2) كتاب الزهد، يا ئىمام ئەممەدى، پ ٧٢.

(3) مختصر صحيح مسلم، للمنذري، تحقيق الألباني، پ ٤٧٠، ژمارا حەديسى ١٧٦٢.

تىچوون بُو وى بت، ئەق چەندە بُو وى نابت، چونكى يى ترى بچىنت دى ترى چىت، وېيى سترىان بچىنت ژىلى سترىان ئەو تىشىنى ناچىنت، ويا فى دەستى بُو قى دەستى نامىنىت، ودىئىتە گۆتن: چاكىيا دەيىبان دىگەھەته عەيالى.^(١)

و د حەدىسا ئەبۇو ھورەيرەدى - خودى ژى رازى بت- ھاتىيە: (خودايى مەزىن خەلک ئافاراندىن حەتا دەمىن ژى خلا بۇوى، مروقايىنى رابۇوفە، وگۆت: ئەقە جەھىن وېيە يى خۆ ب تە دىپارىزىت ژ بى مروقايىنى، خودى گۆت: بەلى، ما تە نەۋىت ئەز وى بگەھىنە خىرە يى تە بگەھىنەت، ووپى ژ خىرە بىرم يى تە بىرىت؟ گۆت: بەلى، خودى گۆتى: ئەقى دى دەمە تە).^(٢)

ئىن ئەلچەوزى دىيىزت: (مروقەكى خراب بُو دەيىايىن خۆ جارەكى بابى خۆ قوتا وئەورا خشاندە عەرددەكى، ئىنا بابى وى گۆتى: حەتا قىرى بەسە، من بابى خۆ حەتا قىرى راخشاندبوو!).^(٣)

قىيغا تو عەجىبگەرتى نەبە دەمىن تو گەلەك ژ ون كەسان بىينى يىن بُو دەيىايىن خۆ دخراپ، ئەو يىن وى دەينى دەن يىن بايىن وان ژ بىركى، ووان گۆتنا خودى يا زىيركى ئەوا تىدا ھاتى: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ﴾

(1) ودهلىلى قى گۆتنى ئەق ئايەتىيە: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَّا صَلِحَا﴾ (الكهف: ٨٢).

(2) مختصر صحيح مسلم، للمنذري، تحقيق الألباني، پ ٤٧١، ژمارا حەدىسى ١٧٦٤.

(3) صيد الخاطر لابن الجوزي پ ٣٩١.

رَقِيبٌ عَنِيدٌ ﴿١٨﴾ (ق: ١٨) گوتنه کى ئە و نايىزت ئە گەر

ملياکەت وى ل سەر وى نەنفيىسن.

ئەفە ژ بەر بى ئىفلە حىا گونەھا بۆرييە.

* زنا و دەسپىكىن وى:

وەھچىنى تويىشى ۋى گونەھا كرىت بىت، يان
 حەتا ھندەك ژ دەسپىكىن وى بکەت، ئە و بى
 ئىفلە حىا ۋى كارى خۇل سەر ژنکىن مالا خۇ دى
 بىنت، خودايى مەزن دىيىزت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا إِلَّا زِنَىٰ إِنَّمَا كَانَ
 فَحِشَةً وَسَاءَ سِيَلًا﴾ (الإسراء: ٣٢)

نە گۆت: زنانى نە كەن، بەلكى گۆت: خۇ نىزىكى
 زانايى نە كەن، يەعنى: ھەر وەكى دۇيىت بىزتە مە:
 خۇ ئە و تشتىن ھە وە نىزىكى ۋى كارى ژى دەن خۇ
 ژى بەدەنە پاش، ئەفە ژ بەر بى ئىفلە حىا ۋى كارى.
 و ژ لايەكى دى قە ۋى حەدىسا عەجىب د گەل
 من بخوين:

ئىبن ماجە ژ عەبدىللەھى كورى عومەرى كورى
 خەططاپى ۋە دگوھىزت، دىيىزت: ئەز موھاجرىي
 دەھى بۈوم ل نك پىغەمبەرى خودى - سلاڭلى
 بن- ئىنا ئەول مە زېرى و گۆت: ﴿يَا مَعْشِرَ
 الْمُهَاجِرِينَ، خَمْسَ خَصَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تَدْرِكَوْهُنَّ:
 مَا ظَهَرَتِ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ حَتَّىٰ أَعْلَنُوا بِهَا إِلَّا
 أَبْتَلُوا بِالظَّوَاعِينَ وَالْأَوْجَاعِ الَّتِي لَمْ تَكُنْ فِي
 أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضَوْا..﴾^(١) يەعنى: گەلى

(1) ئىبن ماجە ژمارە ٤٠١٩، وئەبوو نوعەيم د حلېنى دا
 . ٣٣٣/٨

موهاجرييان، پىنج تشت هەنە ئەز خۆ ب خودى دىپارىزم كۆ هەين بگەھنى.. وئىك ژ وان ئەقەيە: هەر جارەكَا فاحشە وەسا د ناڭ مللەتەكى دا بەلاقبۇو حەتا ئەو وى ئاشكەرا بکەن، خودى دى وان طاعونن وئىشان دەتە وان يېن كۆ د ناڭ بۇرىيىن وان دا نەھەين.

ۋە و ئىشىن ژ ئەگەرا شذووذ وئىحرافا جنسى پەيدا بۈوىن ب دورستى ۋى حەدىسى بۇ مە ئاشكەرا دكەن، وقان ئىشان ھندەك سالۇخەتىن تايىھەت ھەنە وان ژ ھەمى ئىشىن دى جودا دكەن، تشتى ھندى دگەھىنت كۆ ئەو عقوبەيەكَا خودايىيە، خودى مە بپارىزت.
ژ وان سالۇخەتان^(۱):

رېك: خۆپاراستنا سورشتى:

ھەر ئىشەكَا جرثومى يا بىتە مروقى، ئەگەر خودى شفا بۇ نقىسى بىت، ب ئانەھىيَا خودى ھندەك (موضاداتىن سورشتى) دى ژ ئەگەر ئىن پەيدابۇونا ئىشى ل نك وى دى پەيدا بن دا ھارىكارىيَا وى بکەن كۆ ئەو ساخ بىت، ئىشىن جنسى تى نەبن، ئەو دجودانە، خوداتىن وان ژ ۋان موضاداتىن سورشتى دىرىبارن؛ چونكى دېت ئىك ژ وان ئىكسەر نساخ بىتەقە ب وان ئىشان.

دو: ژىنگەھ ورېكا قەگۇھاستى:

جەراثيمىن ئىشىن جنسى بەس دئىنە مروقان، و ژىلى لەشى مروقى ئەو نەشىن ل چو جەنин دى

(1) كىتىبا (الأمراض الجنسية عقوبة إلهية) د. عبد الحميد القضاة پ ۱۳.

بژین، وەکى لەشىن حەيوانەتان، ئەو ب تىنى ب
 ېرىكەكى دئىنە ۋە گوھاستن ئەو ژى ېرىكا پەيوەندىا
 جنسى يان دەسىپىكىن وى، ونوكە ئاشكەرا بۇويە كۆ
 هندەك ژ وان جەراثيمان ب ېرىكا خوينى وتىنى
 ژى دئىنە ۋە گوھاستن.

سى: جورثوما ئىشا زوھرى:

پترييا ئىشىيىن ۋە گر نوکە د شيان دايە
 بىنە عەزلەرن وچاندىن د موختبەراتان دا؛ بۇ ھندى
 دا ۋە كۆلىن ل سەر جەراثيمىن وان يېنە كرن، ب
 تىنى ئىشىيىن جنسى تى نەبن وەكى ۋايرووسى
 ئىشا زوھرى كۆئىك ژ ئىشىيىن جنسىيە، ئەو نائىنە
 چاندىن، لهو زانىن ل دۆر وان دكىيەن، وئەف نەزانىنە
 يان كىيم زانىنە ب تىنى ژ قان رەنگىن جەراثيمان
 دىگرت، وئەفە عقووبەيەكە ژ لايى خودى ۋە: ﴿ وَلِلّهِ
 جٽُوْدُ الْمُمَوَّاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ (الفتح: ٤).

چار: تايىەتمەندىيىا شىيانى:

جەراثيمىن ئىشىيىن جنسى تايىەتمەندىيەكە وان
 ھەيە ل نك چو جەراثيمىن دى نىنە، بۇ نموونە
 جورثوما ئىشا زوھرى ب رەنگى خۇ ۋە وەكى مارى
 يا ياخاروقيچە، وەردۇ سەرىن وى دتىزىن، و ب
 رەنگەكى عەجيىب ئەو دشىت جلدى بىسمت وبچتە
 د ناف لەشى دا، ھەر چەندە جلدى مروقىنى
 ساخلەم يىن وەسايە مانعەكى سورشتى ل سەر
 ھەيە ناھىلت ئەو جەراثيم ژى دەرباس بىن يېن كود
 گەل ھەواى وتۈزى دكەقەنە سەر، وئەو كەرەستىن
 دوهنى يېن كود ناف چەرمى دا ھەين وان

جه راثیمان دکوژن وناهیلن دهرباس ببن، لهو
جه راثیم ب ریکا هلکیشانا باي دچنه د سیه
وگولچیسکان دا، و ب ریکا خوارن وقه خوارنی د چنه
مه عیده ورویقیکان دا.. بهلی ئەف ئەف شیانین
چەرمى دزى جه راثیمان هەين بەرنېر جه راثیمین
ئیشە کا جنسى يا وەكى زوھرى ھلدوھشىن؛
چونكى ئەف جه راثیمه وەكى مە گۆتى دشىن ب
ساناهى چەممى لیقان وجھىن حەساس ژ لەشى
بسمن وېچنە د لەشى دا و خودانى بىخن.

پىنج: قەگرتنا دوتايى:

پەيوەندىبيا جنسى ژ لايى مروۋەتكى ساخلمۇ فە
د گەل ئىكى نساخ، ئەگەر خۆ جارەكا ب تىنى
ژى بت، دېت بېتە ئەگەرا قەگوھاستنا پىر ژ ئىشە کا
جنسى دېت ھندهك جاران بگەھنە پىنج ئىشان
پىنگە.

شەش: خۆپاراستن و چارەسەرى:

علمى ئەفرو شىايمى دەرمانى بۇ پتريبيا جه راثیمان
بىبىت، كو مروۋى نساخ ب كار بىنت وپى بىتە
پاراستن، ب تىنى د گەل جه راثیمین ئىشىن جنسى
تى نەبت، ئەو ھېشىتا دېن چارەسەرىنە.

حەفت: قەگرتنا بەرفەھ:

تشتەكى سورشتىيە كو ئىشىن قەگر ژ
كەسەكى بۇ ئىكى دى بىنە قەگوھاستن، وئەۋى
دۇوى ژى وەكى يى ئىكى نەخۇش بېت، بهلی
ئىشىن جنسى شەۋىوارىن وان ب رەنگەكى
بەرفەھ دېتىنە قەگوھاستن، بۇ نموونە: ئەو ژى
ئىشا زوھرى ل نك بت، ئىشا وى بۇ عەيالى وى ژى

دئييته قه‌گوهاستن، لهو ئەنجامى خرابىيا وى دوقات ل سەر گران رادوهستت، ئەو ژنكا سەيلان ل نك هەى دبت زارۆكى وى دەمى دبت يى كۆره بت، ئەقە هەمى ژ بەر بى ئىفلەحىيا گونەھەن، خودايى مەزن دىرىزت: «إِنَّمَا تُنْهَىُ الْمُؤْمِنَةَ وَتَنْخَبُ مَا قَدَّمَهُ وَأَئْرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَخْصَيَنَهُ فِي إِمَامٍ مُّثِينٍ» (يىس: ۱۲).

ھەشت: ئىشا ئىدزى:

يان ژ دەستدانما مەناعى، وئەقە ۋايروسو كە هېرىشى دكەتە شانىن خوينى، و د ئەنجام دا جىهازى مەناعى لاواز دبت، لهو خودان توپىشى ئىشىن بەكتىرى طوفەيلى دبت، وغۇددەيىن وى ل ھەر دو لايىن لەشى دوهەمن، لەش زەعىف دبت، وچەرم كول دبت ھندەك پىنپىن سۆر يىن وەكى شوپىن سۆتنى لى چى دبن، د گەل زكچۈونە كا دژوار وکوخوك وپىنتەنگىيى بۆ چەند حەفتىيە كان، ھەر وەسا ھىزا عەقلى تىك دېت، خودان نەشىت تەركىزى بکەت، وخاقى بۆ چى دبت، وئلتەبابا گولچىسکان، وسەرەطانا چەرمى، وتايهى كا بەردەوام، د گەل خوهەداناب شەقى..

وئەگەرپىن قى ئىشى ئەقەنە: پەيوەندىبىا جنسى، يان شىذوود، يان وەرگرتنا موخەددراتان ب رېكى شرانقى، يان قه‌گوهاستنا خوينى، يان دانا شىرى بۆ زارۆكى.

ئەف ئىشە عقووبەيە كا خودايىيە ب ھزاران مروف تىپرىنه^(۱)، و دختۇریا ئەقىرۇ د گەل پېشکەفتىندا خۆ نەشىايە چارەيەكىن بۇ بىبىت. ئەفە بىن گومان ژ بىن ئىفلەحىا وان گونەهانە يىين بىن ئەخلاق دىكەن، و گرفتارى ئەوه گەلهك جاران كەسىن بىن گونەه ژى پى موبىتەلا دىن، ب رىكا قەگوھاستنا خوينى، يان قەگوھاستنا ژ دەيىبابان بۇ زارۇكان!^(۲)

* بەلا ب ئەزمانى قە ياكىدايە:

د حەدىسى دا هاتىيە: «لا تظہر الشماتة بأخیك، فیرحمنه اللہ ویبتلىك»^(۳) يەعنى: تو (شەماتى) ب براینى خۆ نەكە، قىيىجا خودى رەحمى ب وى بېت و بەلايى بىنە سەرى تە، و شەماتە ئەوه: مروفەك گونەھەكى بىكەت پاشى ژى تۆبە بىكەت ئىكى دى

(1) بەرى دەمەكى كىم من گوھ ل دختۇرەكى بۇو د چاقىپىكەفتىنە كا تەلەفزىيونى دا دگوت: ئەو مروفىيەن ناقيقىن وان هاتىيە تۆماركىن يىين ئىدر لىن ھەي نوكە ل جىھانى ھەۋما را وان شىيىت ملىيون كەسەن! ئەفە بەس ئەون يىين ناقيقىن وان هاتىيە تۆماركىن، نەكۈنە كەمەنە (وەرگىيە).

(2) و گەلهك ئىشىيەن دى ژى ھەنە نوكە مروفان دېرىن، وەكى: سەرەطانى، وجەلطىن، و راوسىيانا گولچىسکان، و دىناتىيا چىلان، و پەرسىيقا طەيران.. و ئەفە ھەمى حۆكمە ب ئىدامى ل سەر نەخۆشان ئەگەر خودى رەحمى پى نە بت، و ئەو ھەمى ژ ئەنجامى پىسبۇونا عەردى ب تىشكىن خراب پەيدا دىن، ھەر وەسا ژ بەر خوارنا خراب و بەلاقبۇونا عەدەتىن پىس وئىحرافى و بىن ئىفلەحىا گونەھان.

(3) ترمذى و طەبەرانى و ھندەكىن دى ۋى حەدىسى ژ موععاذى قەدگوھىزىن، بىرىنە: الأذكار يَا نەوهۇي ب ۵۴۲.

بیت هه رگاف بیزتی: تو ئه وی یى ته فلان گونه‌هه کری، يان که سه ک ترانه ويارييان بو خو ب شكلی ئىكى بکهت، يان ب زار وی قه کهت د ئاخفتن وحه ره کين وی دا، وئه قه گونه‌هه کا مه زنه کيم که س هزري تىدا دکه، دئه شره کى دا يى ترمذی قه دگوه هيزت هاتييه: (من عير أخاه بذنب لم يمت حتى يعمله) هه چىي برايه کى خو ب گونه‌هه کا وی كری بشكىنت، ئه نامرت حه تا ئه و زى وی گونه‌هه کى دکهت.^(۱) ئيمام ئه حماد دېزت: من گوه ل حه سه‌نى ب و دگوت: مه دگوت: (هه ر كه سه کى برايه کى ب وی گونه‌هه کى بشكىنت يا وی زى توبه کری خودى بەلايە کى دى دەتنى).^(۲)

ۋئىن سىرىن دېزت: (جاره کى من لومه مروقە کى كر سه را موفلسىي ئينا خودى ئه ز موفلس كرم).

ۋئىن ئه لجۇوزى دېزت: (مروقە کى گوت: ئىكى هندەك ددايىن وی كه فتبوون من لومه كر، عهين ئه و ددايىن من زى كه فتن).^(۳)

و ز زانايە کى پىشىي دئىته قه گوهاستن دگوت: (ئه گەر ئه ز تپانه يان بو خو ب صەيە کى بکەم ئه ز دترسم ئه ز وە كى وی لى يىم)!

وئه قه تشتە كه مسۆگەر مه هەمييان ديتىيە چاوا كه سه کى تپانه بو خو ب ئىكى دى كرينه سه را

(1) وئه قه وە كى وی گوتىيە يائىم ب كوردى دېزىن: لومه يى ب سەرهاتىنە (وەرگىيە).

(2) كتاب الزهد يا ئيمام ئه حماد پ ۳۴۲.

(3) صيد الخاطر لابن الجوزى پ ۳۹۱.

تشته‌کی، قیچا خودی ئه و تشتت یى ئینایه سەرئ
وی یا ئىك ژ دووندەها وی، ئەقە هەمی ژ بەر بى
ئیفلە حیا گونەھا وی کرى، وتشتى دېتە بەلاقەگىر
ئەق دوعایا مەزنه: ﴿الحمد لله الذي عافاني مما
ابتلاك به، وفضلني على كثير ممن خلق تفضيلاً﴾
﴿پىغەمبەر - سلاف لىنى بن - دېيىزت:﴾ من قاله لم
يصبه ذلك البلاء ﴿^(۱)﴾ يەعنى: هەچىنى ۋى دوعايى
بېيىز دەمىن ئەو ئىكىن موبىھلا دېينت، خودى وى
بەلايى دى ژ وى پاشقەبەت.

* بى ئیفلە حیا له عنه تى:

له عنه تىكىن ئەقرو ياكەفتىيە سەر ئەزمانى گەلەك
مرۆڤان، وئە وى د گۆتنىن خۇ دا ب كار دئىن،
وئەقە ژ وان بەلايانە يىن ئەقرو گەلەك د بەربەلاق،
وئەقە ب جەئىنانا وى حەدىسىيە ئەوا پىغەمبەر
سلاف لىنى بن تىدا بەحسى وان كەسان دكەت يىن
ل دويماھىيا زەمانى دئىن، و دېيىزت: ﴿نشء يکونون
فى آخر الزمان تكون تحىتهم بينهم إذا تلاقوا:
التلاعن﴾^(۲) جىلەكە ل دويماھىيا زەمانى دئىن
دەمىن ئىك ودو دېينن سلاقا وان له عنه تە.

وحەتا تو بى ئیفلە حیا له عنه تى بزانى بەرى خۇ
بده قىن حەدىسى ئەوا ئەبۇو دەھردا ئەپىغەمبەرى -
سلاف لىنى بن - قەدگوھىيىز دېيىزت: ﴿ئەگەر عەبەكى
له عنهت ل تىشەكى كر ئە و له عنهت دى بلند بته

(1) الفوائد لابن القيم پ ۲۵۷، وئىبن مەسىعوود قىن
حەدىسى قەدگىرەت، سير أعلام النبلاء ۴۹۶/۱.

(2) ئەحمەد و طەبەرانى و حاكم قەدگوھىز، يىنە: مجموع
أخبار آخر الزمان، للمشعلي پ ۱۲۹.

عه‌سمانی، فیجا ده‌رگه‌هین عه‌سمانی دی ل بهر ئینه‌گرتن، پاشی دی زقیرته عه‌ردی، وده‌گه‌هین وی ژی دی ل بهر ئینه‌گرتن، پاشی چهپ وراست دی چت، وئه‌گه‌ر وی جهی خو نه‌دیت دی ل وی زقیرت بی لى هاتینه‌کرن، وئه‌گه‌ر دیت ئه‌و نه بی ژ هه‌ژی له‌عنه‌تییه دی ل خودانی خو زقیرت^(۱).

وبى ئیفلەحیا له‌عنه‌تکرنى وھ ل خودانی خو دکەت کو ئه‌و ژ شاهدەدان ومه‌هدەرکرنى ژی بىتە بى بارکرن، وھکى د حەدیسا ئەبwoo ددەردائى دا هاتى، دېیزت: من گوه ل پىغەمبەرى بwoo - سلاف لى بن- گوت: «لا يكُون اللعانون شفعاء ولا شهداء لە عنه تبىز نابىن مەھدەرچى وشاهد.

وبى ئیفلەحیا له‌عنه‌تى دگەھتە وی بى له‌عنەت لى هاتینه‌کرن ئه‌گه‌ر خو تىشته‌کى خودان عه‌قل نەبت ژى، وھکى د حەدیسا ئىبن عه‌بىاسى دا هاتى، دەمى زەلامەکى له‌عنەت ل باى كرى، ئىنا پىغەمبەرى - سلاف لى بن- گوتى: «لا تلعنها فإنها مأمورة، وإنه من لعن شيئاً ليس له بأهل رجعت اللعنة عليه»^(۲) له‌عنەتان لى نەكە ئەمرى لى هاتىيە‌کرن، وھەچىن له‌عنەتان ل تىشته‌ك بکەت

(1) ئەبwoo داود، بىتىنە: صحیح أبو داود يأ ئەلبانى، ژمارا حەدیسى ۴۹۰۵.

(2) موسلم وئەبwoo داود، بىتىنە: صحیح أبو داود يأ ئەلبانى، ژمارا حەدیسى ۴۹۰۷.

(3) مختصر صحیح سنن أبى داود يأ ئەلبانى، پ ۳/۹۲۷، ژمارا حەدیسى ۱۰۱.

وئه و يى هەزى وان له عنه تان نه بت ئه و له عنه تان دى ل وى زقىرت.

وگونه‌ها ژ هەمیین مەزنتر ئه و مروف له عنه تان ل دەبایىن خۆ بکەت، بېرەنگەكى نه ئىكسەر، وەكى د حەدیسى دا هاتى: بچىت له عنه تان ل بابى ئىكى يان دەيکا وى بکەت قىچا ئه و ژى رابت له عنه تان ل بابى وى يان دەيکا وى بکەت.^(١)

ووهكى له عنه تى فاسقىرن و كافركرنا خودان باوهرىيە، ژ بەر گۆتنى پىغەمبەرى - سلاڭ لى بن :- ﴿ لا يرمي رجل رجلاً بالفسوق ولا يرمي بالكفر إلا ارتدت عليه إن لم يكن صاحبه كذلك ﴾^(٢) مروفەك بلا ئىكى دى ب فاسقىي يان كافريي گونەھبار نەكەت، چونكى ئەگەر ئه و يى وەسا نه بت ئه و گۆتن دى ل وى ب خۆ زقىرته قە.

* وەسواس و دودلى:

وئەقە ژى ژ بى ئىفلە حىا گونەھىن بۇرىيە، و مروفەكى ئەگەر ژ گونەھىن خۆ تۆبەكە شەيتان دى ئىت بىرا وى ل گونەھىن وى يىن بۇرىن ئىنتەقە دا وى سىست بکەت و ژ رەحما خودى بى ھىفى بکەت، بەلى ئه و مروققى پى ل ئەمرى خودى نەدانى يى دلرحة تە و شەيتان بىرەنگەكى خۆ ل نك نايىنت، ئىمام عەلى دىيىزت: (چو بەلا نەھاتىنە ئەگەر ژ بەر گونەھەكى نه بت، ورانابىت ژى ئەگەر ب تۆبى

(1) مختصر صحيح البخارى للزبيدى، پ ٤٦٦ ژمارا حەدیسى .٣٠٠٧

(2) مختصر صحيح البخارى، پ ٤٦٩، ژمارا حەدیسى ٢٠٣٠

نه بت^(١). خودایی مه زن دبیزت: ﴿ وَمَا أَصْبَحُمْ مِنْ مُثِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُ أَيْدِيكُمْ وَيَعْقُلُونَ كَثِيرٌ ﴾ (الشورى: ٣٠) هر موصي به ته کا بیته سه ری هه وه ژ به ر که دا ده ستی هه وه یه، ئه و گله کان ل هه وه دبورت ژی.
 * وکورتیبا قی هه میی:

ئه وه طاعه ت به ر که ته، و گونه ه بی ئیفله حیه، و ھه بی کوری مونه بھی دبیزت: خودی گوتبوو ئسرائیلییان: (ھندی ئه زم ئه گھر گوه داریبا من هاته کرن ئه ز رازی دبم، و ئه گھر ئه ز رازی بوم ئه ز بھر که تی ددهم، و بھر که تا من يا بی دویماھییه، و ئه گھر بی ئه مرییا من هاته کرن ئه ز عیجز دبم، و ئه گھر ئه ز عیجز بوم، ئه ز لە عنہ تی دکھم، و لە عنہ تا من حه تا کوری حه فتی ژی دجت).^(٢)
 و ئه گوتنا دویماھیی دزی قی گوتنا خودی یه : ﴿ وَلَا تَزِرُوا زِرَةً وَزِرَأْخَرَةً ﴾ (ال Zimmerman: ٧) کھس گونه ها کھسی هل ناگرت، بھلی بی ئیفله حیا گونه ها مرؤفی دبته ئه گھرا ھندی ھە قالین خراب بگھه نه عه یالی مرؤفی، و بینه ئه گھرا د سه ردا برقا وان، و دووند ها وی چو حیما یه ت ژ خودی بو نابن، فیجا هشیاری گونه هی ن، چونکی دبت بی ئیفله حیا وی بگھه ته عه یالی مرؤفی بی حه فتی ژی.

(1) الفوائد لابن القیم پ ۱۰۶.

(2) الزهد للإمام أحمد پ ۶۹، و ئه ھه یا ضھ عیفه، و ئاشکھ رایه کو ئه و ژ ئسرائیلییاتانه .

ناقیرا پینجى
شوینوارىن گونه‌هى ل سەر عەبدى

- وگونه‌هان هند شوینوارىن كريت يىن زيانى دگەھيننه دلى ولهشى هەنە يىن ژ خودى پىقەتر كەس پى نەزانت، ۋىجا ژ وان شوینواران^(۱):
- ۱- زرباركىدا ژ زانىنى: چونكى زانىن رۇناھىيەكە خودى دھافىتە دلى، وگونەھە وى رۇناھىيە قەدمىرىنت.
 - ۲- گونەھكار د دل دا ھەست دكەت كۈئە وى ژ خودى دويىرە، وئەق چەندە چو خۆشىيى بۇ وى ئى ناهىيلت.
 - ۳- ھەر وەسا دويىركەفتىن د ناقبەرا وى ومرۆڤان ژى دا چى دېت، ب تايىھتى مەرۆڤىن چاك و خېرخواز.
 - ۴- وگونەھە كارى خودانى ب زەممەت دئىخت: لە وھەر دەرگەھەكى ئەو قەست بکەتى دى بىنت ل بەرانبەرى وى يى گرتىيە.
 - ۵- وئەو تارىيەكى ب بىراستى د دلى خۆ دا دېبىت، دل ولهشى وى لاواز دكەت، ووى ژ طاعەتى بى بار دكەت.
 - ۶- گونەھە عەمەرى كورت دكەن، وبەرهەكتى رادكەت، خودى مە بپارىزت.

(1) پىنچە: الجواب الكافي لابن القيم، پ ۱۰۷-۵۴ ب دەسكارى قە.

- ٧- گونه‌هـ گونه‌هـ دکیشت، وئـهـ و کـهـ سـیـ
گونه‌هـ کـیـ بـکـهـ بـهـ رـیـ وـیـ دـکـهـ فـتـهـ گـونـهـ هـهـ کـاـ
دـیـ، حـهـ تـاـ وـهـ لـیـ دـیـتـ ئـهـ وـ نـهـ شـیـتـ خـوـزـ.
گـونـهـ هـهـ بـدـهـ تـهـ پـاـشـ.
- ٨- وـیـاـ ژـ هـهـ مـیـنـ بـ تـرـسـتـرـ ئـهـ وـهـ گـونـهـ هـ ئـیرـادـهـ يـاـ
دـلـیـ لـاـواـزـ دـکـهـ تـ، وـحـهـ زـکـرـنـاـ گـونـهـ هـهـ بـ هـیـزـ.
دـکـهـ تـ وـیـاـ تـوـبـهـ کـرـنـیـ لـاـواـزـ دـکـهـ تـ.
- ٩- دـلـ ئـیدـیـ گـونـهـ هـهـ کـرـیـتـ نـابـینـتـ، لـهـ وـ کـرـنـاـ
گـونـهـ هـهـ بـوـ وـیـ دـبـتـهـ عـهـ دـهـتـ، وـئـهـ وـ شـانـازـیـنـ بـ
گـونـهـ هـهـ دـبـهـ تـ.
- ١٠- گـونـهـ هـ ئـاـگـرـیـ شـهـ رـمـیـ وـغـیرـهـ تـیـ دـ دـلـیـ دـاـ
دـتـهـ مـرـیـنـتـ، وـشـهـ رـمـ وـغـیرـهـ تـهـ ژـیـنـیـ دـدـهـ تـهـ دـلـیـ.
- ١١- وـگـونـهـ هـ خـودـانـیـ خـوـ هـیـزـایـ لـهـ عنـهـ تـاـ
پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ سـلـاـفـ لـیـ بـنـ دـکـهـ تـ.
- ١٢- وـئـهـ وـ گـونـهـ هـکـارـیـ بـیـ بـارـ دـکـهـ تـ ژـ دـوـعـاـیـاـ
پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ سـلـاـفـ لـیـ بـنـ، وـیـاـ وـانـ فـرـیـشـتـهـ یـیـنـ
بـ قـهـ درـ یـیـنـ کـوـ دـاـخـواـزاـ گـونـهـ هـ ژـیـرـنـیـ بـوـ خـودـانـ
بـاوـهـ رـانـ دـکـهـ نـ.
- ١٣- وـئـهـ وـ دـبـنـهـ ئـهـ گـهـ رـاـ هـنـدـیـ کـوـ خـودـیـ عـهـ بـدـیـ ژـ
بـیـرـ بـکـهـ تـ، وـئـهـ قـهـیـهـ هـیـلـاـکـاـ مـهـنـ: ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
سُوَا اللَّهَ فَأَدْسَهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَسِقُونَ ﴾ (الـحـشـرـ: ١٩ـ).
- ١٤- گـونـهـ هـ ئـهـ گـهـ رـیـدـهـ بـوـونـ دـلـیـ خـودـانـیـ دـیـتـهـ
خـهـ تـمـکـرـنـ، قـیـجاـ ئـهـ وـ ژـ غـافـلـانـ دـیـتـهـ هـژـمـارـتـنـ:
﴿ كَلَّا بَلَّ زَانَ عَلَىٰ قَلْوِيهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ (المـطـفـفـيـنـ: ١٤ـ).

- ۱۵- و ژ عقووبه‌یین گونه‌هئی: ئەو ترس و سەھمی دئىختە دلى گونه‌ھكارى، چونكى طاعەت ئەو كەلاتا مەزنه يا خودانى دپارىزت.
- ۱۶- ئەو دبته ئەگەرا هندى ل دەمى تەنگاقيى ب تايىه‌تى ل دەمى سەكەراتى دويماھييا گونه‌ھكارى يا خراب بت.

* شوينوارىن هيىلانا گونه‌هان (ل دنياىيى):

ئىن قەييم -خودى ژى رازى بت- دېيىزت: (پاكى ومهزنى بۇ خودى بت! ئەگەر هيىلانا گونه‌هان چو تشت تىدا نەبت ھەما بەسە كۆ وى ئەق مفایه تىدا ھەنە: ب جەئىنانا مروھتى، وپاراستنا نامويسى، وقەدر وېھايى، ومالى يى كۆ خودى راگرتنا مەصلحەتىن دنياىيى وئاخرەتى پېشە گىرىدai، و ب دەستقەئىنانا ۋيانا مروۋان، وچاڭىرنا ژين وژيارى، ورحة‌تىا لهشى، وتهناھييا دلى، و خوشىيا نەفسى، وفرەھىيا سنگى، وتهناھييا ژ ترس و نەخوشىيا فاسق وسەرداقچوبيان، و كىمييا خەم و نەخوشىيان، وپاراستنا نەفسى ژ هلگرتنا كماسىيان، وپاراستنا رۇناھييا دلى كۆ ب تارىيىا گونه‌هئى يېتە ۋەمراندىن، ورېيك ل بەر وى فرەھە بىت نە وەكى فاسق وسەرداقچوبيان، و ژ جەھەكى ئەو پى نەحەسىيەت رزق ل بەر وى فرەھە دبىت، وئەو كارى ل سەر گونه‌ھكاران ئاسى دبىت ل بەر وى دى يى ب ساناهى بت، وطاعەت ل بەر وى ب زەھمەت ناكەفت، وزانىن دى ل بەر وى خوش بت، و خەلک دى ب باشى بەحسى وى كەن، و دوعايان بۇ وى

کەن، وئەو ل بەر وان دى شرین بت، وھەيەتا وى
 دى كەفته دلىن خەلکى، وئەو دى پىشته قانىيا وى
 كەن، ودى بەرەقانىيى ژ وى كەن ئەگەر تەعدايى ل
 وى هاتەرن، يان ئەگەر ئىكى غەبا وى كر، وھەر
 زوی دى د گازىيا وى چن، وئەو دى نىزىكى خودى
 بت، ونىزىكى مiliاکەتان ژى، وشەيتاينىن مروق
 وئەجنان دى ژ وى دويىركەفن، وخەلک دى
 لەزى د خزمەتا وى دا كەن، ودى حەز كەن
 ھەقالينىيىا وى بىكەن، وئەو ژ مرنى ناترسىت، بەلكى
 دى يى كەيەخۆش بت كو بچتە ليقاڭا خودى، ودىنما
 دى دلى وى دا ياكىم بت، وئاخىرت ل نك وى دى
 يامەزن بت، وبەرى وى دى ل ھندى بت ئەو
 سەركەفتىنا مەزن ل ئاخىرتى ب دەست خۇ يېخت،
 ودى تام كەته شرينىيىا طاعەتى، وشرينىيىا ئيمانى
 ژى دى بىنت، وئەو دوعايىن ھلگرەن عەرشى ووان
 مiliاکەتىن ل دۆر ورەخان دى ب دەست خۇ ۋە
 ئىنت، وکەيغا وان مiliاکەتىن كارى دنىيسىن دى ب
 وى ئىبت، وھەر دەم ئەو دى دوعاييان بۇ وى كەن،
 وعەقلى وى وباورى وتىگەھشتىنا وى دى زىدە بت،
 وقىانا خودى دى گەھتە وى، وبەرى خۇ دى دەتى،
 وکەيە دى ب تۆبەيا وى ئىبت).

* شوينوارىن ھېلانا گونەھان (دەمىن عەبد دەرت):
 مiliاکەت ب مزگىنىيىا ژ خودى ۋە ھەشىوازىيى ل وى
 دكەن، ومزگىنىيى دەنلى كو چو ترس و خەم ل سەر
 وى نىنە، وئەو ژ سجن وبەرەنگىيىا دنىايى بۇ
 مىرگەكى ژ مىرگىن بەھەشتى ئىتە ۋە گوھاستن،
 وئەو حەتا رۆزا قيامەتى خۆشىيى تىدا دېت.

* شوينوارين هيلانا گونههان (ل ئاخرهتى):
 دەمى دېتى رۆزا قيامەتى خەلك دەيىنە د گەرمى
 و خوهى را، وئەۋى خۇز گونههان دايىھ پاش
 دى ل بەر سىبەرا عەرشى بىت، وئەگەر ئەۋز
 مەحشەرى چۈن ئەب لايى راستى دا دى ئىتە
 بىن د گەل وەلىيەن خودى يىن تەقۋادار و كۆما خودان
 ئىفلەح، وئەقە قەنجىبيا خودىيە ئەب دەدەتە وى يىن
 وى بقىت خودى خودان قەنجىبيا مەزنە.^(١)
 قىچا خوزىبيا وى يىن گونەھەن هيلايىن، وەكى
 حەسەنى بەصرى گۆتى: (ئەى كورى ئادەمى،
 هيلانا گونەھەن ب ساناهىتىرە ژ داخوازكرنا تۆبى).^(٢)

(1) يىنە: الفوائد لابن القيم، پ ١٥٢.

(2) الزهد للإمام أحمد، ٢/٢٤٢.

نافيپرا شهشى توبه و شەرتىن وي

توبى مروقى ب سى شەرتان دئىتە قەبۇلكرن: پەشىمانى ل سەر كرنا گونەھى، وھىلانا وي گونەھى د گافى دا، وېكەتە دلى كۆئەو لى نەزىرته قە، (ويا چارى: حەقى خەلکى بۇ بىزقىرىنتە قە ئەگەر وان حەقەك ل نك وي ھەبت)، وېتىقىيە توبە ھنگى بىتەكىن ھېشتا دەمى وي نەچۈسى.

ئىمام ئىبن قەيىم بىزىت: (پەشىمانى ئەوھ ئەول سەر كرنا خۆ يا بۇرى بۇ گونەھى پەشىمان بىت، وھەر د وي گافى دا خۆ ژ وي گونەھى بىدەتە پاش، وېكەتە دلى خۆ كول پاشەرۇزى نەزىرته وي گونەھى)^(۱). بىغەمېر - سلاफ لى بن- دىيىزىت: «كىل ابن آدم خطاء، وخير الخطائين التوابون»^(۲) ھەمى مروق گونەھان دكەن، وباشتىرىنى گونەھكاران ئەون يىن توبە دكەن.

لەو يا فەرە مروق ھەر زوى لەزى ل تۆى بکەت، ئىمامى غەزالى دىيىزىت: (تو بزانە ئەگەر يا فەر بىت ل سەر وي كەسى ژەھەر قەخوارى ئەگەر پەشىمان

(1) الزهد للإمام أحمد، ٢/٤٢.

(2) صحيح الجامع الصغير ٤٣٩١، ئىمام ئەحمد وترمذى قەدگوھىزىن.

بوو کو هه د گاڤى دا وېی خو گىرۇكىن دلى خو راکەت، يا فەرتر ل سەر وى كەسى ژەھرا دينى (كۆ گونەھن) ب كار دئىنت ئەوه هەر زوي ل كارى خو لېچە بىت).^(١)

وحەسەنى بەصرى دېيىت: (خەمخوارنا مەرۋى ئە گونەها وى دى بەرى وى دەتە ھېللانا وى گونەھى، وپەشىمانىيا وى ل سەر وى گونەھى كلىلا تۆبەكرنىيە، ومرۆقى بەمینت قەھرى ئە گونەها خو بخوت ئەقە دى بۇ وى ب مفاتىر بىت ئە ھندەك باشىيەن وى كريي).^(٢)

وبەكى كورى عەبدىللەھى موزەنلى دېيىت: (كارىن مەرۋان دئىنە بلندكىن، قىجا ئەگەر بەرپەرەكى ئىستغفار د گەل دا بىت يېتە بلندكىن دى يى سېپى بىت، وئەگەر بەرپەرەك بىن ئىستغفار ھاتە بلندكىن دى بەرپەرەكى رەش بىت).^(٣) وكيشانا ئىستغفاران ئە سالۇخەتى خودان باوهرييە، يېغەمبەر - سلاफ لى بن- دېيىت: «مثىل المؤمن مثل السنبلة، تستقيم مرة، وتخر مرة، ومثل الكافر مثل الأرزة لا تزال مستقيمة حتى تخر ولا تشعر»^(٤) مەتەلا خودان باوهري وەكى مەتەلا گوليا گەنمىيە، جار راست دېت وجار خوار دېت، وەمەتەلا كافرى مەتەلا كازىيە ياخىر راستە حەتا جارەكى دكەفت يېتى هاي ئە خو ھەبت.

(١) إحياء علوم الدين للغزالى ٤/١٥٥.

(٢) ذم الھوى لابن الجوزي پ ١٠٣.

(٣) ذم الھوى لابن الجوزي پ ١٧٤.

(٤) صحيح الجامع الصغير ٥/٢٠٠.

وېيغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ، توبوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ، فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ فِي الْيَوْمِ مائَةٌ مَرَّةٌ ﴾^(۱) كەلى مروقان ل خودى بىزقىن وداخوازا ژىبرنا گونەھان بۇ خۇزۇ بىكەن، ھندى ئەزم رۆزى سەد جاران ئەز تۆبە دىكەم. قىجا ئەگەر موحەممەد - سلاق لى بن- ئەھوئى خودى ھەمى گونەھىن وى بۇ وى ژىبرىن رۆزى سەد جاران تۆبە بىكەت، پا دۇپىت ئەم ئەھوئى د ناڭ گونەھان دا نقو بۇوين چەند جاران تۆبە بىكەين؟

وېرى خۇ بدى چەند خودى كەيف ب تۆبا عەبدى خۇ دىيىت ھەرچەندە ئەھو نە چو مفایى دگەھىنتى ونە چو زيانى، پېيغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: ﴿ اللَّهُ أَشَدُ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدٍ حِينَ يَتُوبُ إِلَيْهِ مِنْ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحْلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَادَةِ، فَانْفَلَتْتِ مِنْهُ، وَعَلَيْهَا طَعَامٌ وَشَرَابٌ، فَأَيْسَ مِنْهَا، فَأَتَى شَجَرَةً، فَاضْطَجَعَ فِي ظَلَّهَا، وَقَدْ أَيْسَ مِنْ رَاحْلَتِهِ، فَيَنِمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ هُوَ بِهَا قَائِمٌ عَنْهُ، فَأَذْ بَخْطَامَهَا، ثُمَّ قَالَ مِنْ شَدَّةِ الْفَرَحِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ، أَخْطَأُ مِنْ شَدَّةِ الْفَرَحِ ﴾^(۲) كەيىفا خودى ب تۆبا عەبدى وى دەمى ئەھو لى زقىرت ژ كەيىفا ئىيك ژ ھەۋە پىرە ئەگەر ل دەوارا خۇ بت ل چۆلەكى، قىجا دەوارا وى ۋەرسىت وبىچت، وخوارن وقەخوارنا وى ل سەر بت، قىجا ژى بىن ھىقى بت، وېيىتە بن دارەكىن و ل بەر سىيەرا وى پال بىدەت، وئەھو يىنى بىن ھىف ژ دەوارا خۇ، و ل وى دەمى ئەھو يىنى وھسا ھند بىيىت دەوارا وى ل

(1) موسىم ۋە دگۈھىزت ۲۷۰۲.

(2) موسىم ۋە دگۈھىزت ۲۷۴۷.

هنداف سەرى وى ياراوهستايى، قىچا رابت
ھەقسىرى وى بىگرت، پاشى ژ كەيغان دا بىرۇت: يَا
رەبى تۇ عەبدى منى وئەز خودايى تەمە، ژ
كەيغاندا خەلەت بىت.

قىچا يَا يېتىقىيە لەز د تۆبە كىرنى دا بىتەكىن،
چونكى گىرۋىكىندا تۆبى ب خۇ كارەكى بىتى
تۆبە كىزىيە، ئىن قەيىم دىرىزت: (وئەقە تىشتكە كىم
جاران دئىتە سەر هەزرا تۆبە كەرى، ل نك وى ئەوه
ھەر جارەكَا وى تۆبە ژ گۈنەھەكى كر، ئىدى چول
سەر نامىنىت، ودبىت ل سەر وى بىمىنت ئەو تۆبە
بىكەت ژ ھندى كو و تۆبە گىرۋىكى).^(١)

شيخ الاسلام ئىن تەيمىيە دىرىزت: (ھندەك جاران
مەسەلەك يان تىشتكە ل بەر من ئاسى دېت، ئەز
ھزار جاران يان پىر يان كىمتر ئىستغفاران دكىشىم
ھەتا دلى من فەرەھ دېت، وئەو تىشتى ل ھەز من
ئاسى بۇوى ب ساناھى دكەفت، ودت ھنگى ئەز ل
بازارى بىم يان ل مزگەفتى يان ل مەدرەسى، وئەق
چەندە من ژ زکرى ئىستغفارى پاشقە نابەت ھەتا
ئەز دگەھەمە مرادا خۇ).^(٢)

وتىشتى ژ ھەميان ب ترسىر ل سەر مروقى ئەوه
ئەو دويچوونا ھەوايىن نەفسا خۇ بىكەت، چونكى ئەو
خودانى دېتە هيلاكى بىرى ئەو ب خۇ بەھسىيەت. د
گۆتنەكى دا ھاتىيە، كو ئىلىيس دىرىزت: (من مروقى

(1) تەذىب مدارج السالكين لابن القيم، هذبه عبد المنعم
العزا، پ: ١٥٧.

(2) ابن تيمية بطل الإصلاح الديني، محمود مهدي
الاستانبولي، پ: ١٢.

بگونه‌هان برنه هیلاکى، ووان ئەز ب ئىستغفارى و ب "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ئەز كوشتم، قىچا دەمى من ئەف چەندە دىتى من ھەوايى نەفسى ل بەر وان شريينكى لەوا ئەو گونه‌هان دكەن وتۆبە ناكەن، چونكى ئەو ھزر دكەن ئەو كارى ئەو دكەن يى باشە).^(١)

وتىشتى ئەو ژ تۆبە كىرنى دايىه پاش، وەكى يەحيايى كورى موعادى دىيىزت ئەوه: (ئەو مرنى دوير دېيىن، و ژ نىشانىن تۆبە كەرى ئەوه: ئەو رۇندكان پېرىزت، وەھز بکەت يى ب تىنى بت، وەھر جارەك دلى وى چوو خرابىيەكى ئەو حسىبى د گەل نەفسا خۆ بکەت).^(٢) ئەگەر ئەو نىشان نەھاتىه دىتن مەعنا وى ئەوه بەندك بۇ وى يى هاتىه درېزكىنى، دا پىر د سەر دا بچت، پېغەمبەر -سلاف لى بن دىيىزت: «إِذَا رأَيْتَ اللَّهَ تَعَالَى يَعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا مَا يُحِبُّ وَهُوَ مَقِيمٌ عَلَى مَعَاصِيهِ فَإِنَّمَا ذَلِكَ مِنْهُ أَسْتَدْرَاجٌ»^(٣) ئەگەر تە دىت خودى هند دنيايى بدهەتە عەبدى هندى وى بقىت ئەو يى گونه‌هكار، هەما ئەول دويىف بەردانەكە بۇ وى دا پىر د سەر دا بچت. وئەبوو مووسا دىيىزت: پېغەمبەرى -سلاف لى بن گۆت: «إِنَّ اللَّهَ يَمْلِى لِلظَّالَمِ إِذَا أَخْذَهُ لَمْ يَفْلَتْهُ، ثُمَّ قَرَأَ: وَكَدَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخْذَ الْقَرْفَ وَهِيَ ظَلِيلَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ سَكِيدٌ»^(٤)

(1) حەديسەكا دورستە، پېئىنە: النوافخ العطرة للصفدي، پ: ٨٦.

(2) ذم الموى لابن الجوزي، پ: ١٧٤.

(3) صحيح الجامع الصغير ٥٧٥/١

(١) خودئ ل دويق زالمى بهرددت وئهگه روى ئهو گرت ئهو ژى خلاس نابت، پاشى ئهو ئايىت خواند ئها خودايى مهزن تىدا دىيىزت: وهوسا گرتنا خودايى تەيىه بۇ بازىران دەمى ئهو دزوردار، هندى گرتنا خودايى تەيىه ياب ئىش ودىواره.

لەو تۆبا ژ دل بۇ ھەمى ئەندامىن لهشى يافەرە، موحاسىبى دىيىزت: (تۆبا چاھى ئەوه مروق پى بەرى خۆ نەدەته حەرامى، وتۆبا گوھى ئەوه ئهو گوھداريا حەرامى نەكەت، وتۆبا دەستى ئەوه خۆ ژ حەرامى بەدەته پاش، وتۆبا پېيان ئەوه ب نك حەرامى ۋە نەچن، وتۆبا نامويسى ئەوه خۆ ژ فاحشى بەدەته پاش. وهوسا ھەمى ئەندامان حەتا عەقلى ژى تۆبا خۆ ھەيە، وتۆبا عەقلى ئەوه ھزرى د تشتى حەرام دا نەكەت، وئەزمان تۆبى دكەت، وتۆبا وي ئەوه خرابىنى نەيىزت).^(٢)

وگونەھ خودانى ژ طاعەتى دەدەته پاش، وەكى حەسەنى بەصرى دىيىزت: (ئەگەر تو نەشىياب شەف رابى عىيادەتى بکەى، يان ب رۆز يى ب رۆزى بى تو بزانە كوتۈپى مەحرۇومى، خرابى وگونەھان تو يى گىريدى).^(٣)

وعەبدللەھى كورى موبارەكى دىيىزت: (ئەوي سىستىي د ئەدەبى دا بکەت جزايانى وي دى ئهو بت ئهو ژ كرنا سوننەتان دى مەحرۇوم بىت، وھەچىي سىستىي د سوننەتان دا بکەت جزايانى وي دى ئهو

(1) الزهد للإمام أحمد ب: ٣٠.

(2) التوبة للمحاسبي، ب: ٥٢.

(3) يرىنه: النوافخ العطرة للصفدي، ب: ٨٦.

بت ئەو ژ کرنا فەرستان دى مەحرۇوم بت، وھەچىنى سىستىنى د کرنا فەرستان دا بکەت جزاىىنى وى دى ئەو بت ئەو ژ علم و مەعرىفەتى دى مەحرۇوم بت).^(۱)

ۋەڭەر تو ئەو بى يىن طاعەتى بکەتى ژى گونەھ دى ئېكا هند ژ تە چىكەن تو تامى ژ وى طاعەتى نەبىنى، پىيار ژ وھەبى كورى مونەببەسى هاتەكىن: ئەرى ئەو كەسى گونەھى بکەت تاما طاعەتى سەح دكەت؟ وى گۆت: (نە، و خۇ ئەوى هەزرى ژى تىدا بکەت!).^(۲) يەعنى: د گونەھى دا.

ۋېيام ئەممەدى بەحسى كرنا گونەھى كر و مەتەلا وى وەكى يا وى مروقى لېكىر ئەۋى د ناف ھەرىپى را بچەت و خۇ بپارىزت، قىيغا هند بىبىت كو پىپى وى چوو خوارى، وېياممى گۆتە ھەقالىن خۇ: (عەبد ژى يىن وەسايە، ئى مىنت خۇ ژ گوھەن دەتە پاش حەتا دكەفتى وچى گاۋا كەفتى دى تىپرا ئاسى بت).^(۳)

قىيغا ھىشىيارى گونەھىن بچويك بى، غەزالى دىيىزت: (گونەھە كا مەزن يا بىتەكىن و بچەت وچو يىن دى د دويىف را نەئىن خودان پىر يىن ب ھېقىيە كو بىتە عەفيكىن ژ گونەھە كا بچويك يا مروق بەردەۋامىنى ل سەر بکەت، و مەتەلا ۋىن چەندى وەكى مەتەلا چىكىن ئاقىيە ئەۋىن ل دويىف ئېك ب بەرى دكەفن حەتا كارى تى دكەن، بەلى

(1) تذكرة السامع والمتكلم، للكتانى، پ: ٦٨.

(2) صيد الخاطر لابن الجوزي، پ: ٥١.

(3) الآداب الشرعية للمقدسي ٩٧/١

ئەگەر سەتلەکا ئاقى يا تىزى ب ئېيك جارلى
بىتەكىن چو كارى تى ناكەت^(١)، وھەر ژ بەر قى
چەندىيە پىغەمبەر - سلاف لى بن- دىيىزت: «خىر
الأعمال أدولها وإن قل»^(٢) باشترين كار ئەوه يى
بەردەواامتىز بت ئەگەر خۇ يى كىم ژى بت.

ئىبن قەييم دىيىزت: (رەزدىيال سەر گونەھى
گونەھەكىدا دىيە، وروينىشتنا گونەھەكارى ژ خۇ ۋېرىا
گەھشىتنى رەزدىيە، ورازىيۇونا ب گونەھى خۇ پىشت
راستىكىناب وى نىشانانى تىچۈونىيە).^(٣)

ومەعنامى رەزدبوونى ل ۋېرىت وەكى موحاسىبى دىيىزت
ئەوه: (كۆ شرىينيا گونەھى د دلى دا بىمېنت)^(٤)،
ماوەردى دىيىزت: (ئەو كەسى بکەتە كەنى وئىترافى
ب گونەها خۇ بکەت چىتىرە ژ وى يى بکەتە گرى
وكارى خۇ بکەتە منهت ل سەر خودى، وئەوى بکەتە
گرى و ژ گونەها خۇ پەشىمان بىت چىتىرە ژ وى يى
بکەتە كەنى وئىترافى ب گونەها خۇ بکەت).^(٥)

(١) إحياء علوم الدين للغزالى ١٩٥/٤.

(٢) صحيح البخاري ٦٤٦٥.

(٣) صحيح البخاري ٦٤٦٥.

(٤) التوبة للمحاسبى، پ: ٥٥.

(٥) أدب الدنيا والدين للماوردي، پ: ١٠٥.

نافیرا حهفتی گونه هژبیر

تو بزانه خودی ره حمی ب مه وته وھەمی موسلمانان بیهت- کو هندی توبیه ئەگەر شەرتیں وى ب جەھەن گونه هان ژى دېھن، بەلى بى ئىفلە حیا وان گونه هان پىتقى ب هندهك تشتىن دى ھەیه حەتا نەمینت ونەفس ب ئىكجاري ژى پاقز بىت، وەکى پاقز كرنا ئامانى ژ شۇيندەقى صەى دەمى دەقى خۆ دكەتى، پىغەمبەر - سلاڻ لى بن- دىيىزت: «إِذَا وَلَعَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ فَأَغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَاتٍ، وَعَفْرَوْهُ الثَّامِنَةُ فِي التَّرَابِ»^(۱) ئەگەر صەى دەقى خۆ كرە ئامانى حەفت جاران وى ب نافى بشۇن، وجارا ھەشتى ب ئاخى.

ئىن رەجب دىيىزت: گونهھەن ب ۋان رېكان دئىنە ژبىرن:

۱- **تُوبَا ژ دل بت: خودايى مەزن دىيىزت:** ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ لِلنَّاسِ ذُنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الْرَّحِيمُ﴾ (ال Zimmerman: ۵۳). هندى خودىيە گونه هان ھەمیيان ژى دېھت، هندى خودىيە ئەوه پىگونه هژبىرى دلوقانكار.

(1) مختصر صحيح مسلم للنووي، ۋاما حەدىسى ۱۱۹ پ: ۶۱

۲- کیشانا نستغفاران: د حه دیسی دا هاتیه: «لو لم تذبوا لذهب الله بكم ول جاء بقوم يذبون، ثم يستغفرون الله فيغفر لهم»^(۱). ئه گهر هه وه گونه هه نه کربان خودی دا هه وه بهت و مللته کی دی ئینت گونه ههان به کهن، پاشی داخوازا گونه هه ژیبرنی ژ وی بکه ن وئه و دا گونه ههین وان ژی بهت.

۲- باشینه گونه‌هان زی دبهن: خودایی مهزن
دیریزت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِنُ الْسَّيِّئَاتِ﴾ (هود: ۱۱۴)، هندی
باشینه گونه‌هان دبهن، وکارین قهنج ودانان خیران
دکه‌فنه د بن فان باشیان فه.

۴- دوعای خودان باوہران بُو ودان باوہری:
وہ کی دھمی ئہ و دوعایی بُو وی دکھن کو خودی
گونہ ہیں وی ژی ببہت، ودھمی ئہ و نفیڑا مری ل
سے، وی دکھن و دوعایان تندابہ وی دکھن.

۵- مهدهرا مجهمه‌دی - سلاف لی بن:-
وکی د حه‌دیسا دورست دا هاتی: «شفاعتی
لأهل الكبار من أمتی»^(۲) مهدهرا من بُو وان یین
گونه‌هین مهزن کرین ژ ئوممه‌تا من.

۶- ئە و موصىبە تىن دنیا يى دىن گونە هان ژى
دېن: وەكى د حەدىسا دورست دا ھاتى: «ما
يصيب المؤمن من وصب ولا نصب ولا هم ولا حزن إلا
كفر الله بها من خطاياه»^(۲) نەخۆشى وزە حمەتەك

(1) مختصر صحيح مسلم للنوعي، زمارا حدهیسی ۱۹۲۲ پ: ۵۱

(2) جامع الأصول ٤٧٦/١، زمارا حهديسي ١٢٠٨.

(3) مختصر صحيح مسلم للنووي، زمارا حهديسي ١٧٩٨ پ: ٤٧٧

وخته نگاقيقیه ک ناگه هته خودان باوه ری ئه گه
خودى پېشىفه گونه هئین وى ژى نەبەت. ئەقە ب وى
شەرتى ئەگەر ئە و صەبرى ل سەر بکىشت.

٧- رەحم و دلۇقانىيە خودى وعە فووا وى: بىنى
عەبدان دەستەك د قىن چەندى دا ھەبت.

ئىن رەجەب دىيىزت: (وھەچىنى ئەق حەفتە ژى
نەگەن بلا ئە و ژ خۆ پېقەتر وەمە كەسى نەكەت).^(١)

٨- دئاخىن وەربۇون: ئىن تەيمىيە دىيىزت: (ئە و فتنە
و گشاشتن و ترسا ئە و د قەبرى دا دېينىت، وئە و
نە خۆشى و تەنگاقيقىن ئە و ل رۆزا قيامەتى ژى
دېينىت).^(٢)

* چاوا تو دى خۆ ژ ھزرىن گونه هەن پارىزى؟
ئىن قەيىم دىيىزت^(٣): (نەفسا تە ب ۋان رىكان دى
ئىتە پاراستن:

١- ئەگەر تو بزانى كو خودى تە دېينىت، وئە و ب
دل وھزرىن تە يى زانايە.

٢- شەرمى ژ خودايى پاك و بلند.

٣- تو خودى ژ هندى مەزنتى بىنى كو ئە و ۋان
كاران ژ تە بىنىت.

٤- ترسا تە ژ هندى كو تو د چاقيقىن وى دا بشكىيى
ژ بەر وان ھزر و كارىن خراب.

٥- ترسا تە ژ هندى كو ئىكى دى ژىلى وى جەن
خۆ د دلى تە دا بکەت.

(١) تسلية أهل المصائب، پ: ٢٥٠.

(٢) پىرىنە: الإيمان الأوسط لابن تيمية پ: ٤٣-٤٩.

(٣) پىرىنە: طريق الھجرتين وباب السعادتين لابن القيم پ:
١٧٥-١٧٦.

- ٦- ترسا ته ژ هندى كو ئە و هزرن مەزن بىن وئاگرى
وان خۆش بىت، ووئى باوهرى وقىانا خودى يا د دلى
دا هەى بخۆت.
- ٧- كو تو بزانى هندى ئە و هزرن وەكى وي تۆقىيە
بىن بۇ طەيرى دئىته ھاۋىتن دا ئە و پى يېتەگىتن.
- ٨- كو تو بزانى هندى ئە و هزرىن بىن خىرەن د گەل
باوهرى د دلەكى دا كۆم نابن بىنى ئېك ژ وان يا دى
بىبەت.
- ٩- كو تو بزانى هندى ئە و هزرن دەريايىه كا بىن
لېقە، وەھر جارەك ائە و كەفتە دلى دل دى خندقت
وبەزە بت.
- ١٠- كو تو بزانى هندى ئە و هزرن نەحالا ئە حەممەقانە
وھىقىيەن نەزانانە، وېبلى پەشىمانىي تىشتك بۇ
خودانى بېقە نائىيت).
- وئەگەر جارەكى -خودى نەكەت- تو تويىشى ۋان
ھزران بۇوى، گوھداريا ۋى سەرەتاتىي بکە ئەوا ژ
مەلکى فورسى كىسرا ئەنۇوشىروانى دئىته
قەگوھاستن، دېرىزىن:
- رۇزىھەكى دەركەفتە زىچىرى وگەلەك كرە غار، و ژ
لەشكەرى خۇ ۋەدەر بۇو، وگەلەك تىنى بۇو،
بىستانەك دىت چوو د ناق دا، جەيلەك دىت گۆتى:
كانى هنارەكى بىدە من، پىشتى وي هنارەك دايىه
ۋى، وي ئە و هنار هنار كەركر ودىنلىكىن وي گقاشتىن
ئافەكاكى زىدە ژى هات، ئە و ئاڭ فەخوار وکەيفەكاكى زىدە
پى هات، لە وى كرە دلى خۇ كو ئەف ۋى
بىستانى بۇ خۇ ژ خودانى بىستىنت، جارەك دى گۆتە
جەيلەك: كانى هنارەكاكى دى بىدە من، گاڭا دايىه ۋى

ووی ئەو گقاشتى دىت ئاقەكا كىيم ژى هات، وتابمهكا نەخۆش ژى سەحىكىر، لەو گۆته جھىلى: بۇچى تاما هنارى ھۆ لى هات؟ جھىلى گۆت: دىياره پادشاهنى وەلاتى ئىيەتەكا خراب كرە دلى خۆ، ۋېجا ژېرەن.. هندى تاما هنارى د دەقىن وى دا هاتە گرھارتىن.. گاڭا ئەنۇوشىروانى ئەف چەندە دىتى پەشىمان بۇو و د دل دا ژ ئىيەتا خۆ لېقە بۇو، وگۆته جھىلى: كانى هنارەكى دى بىدە من، وگاڭا تام كرييە وى هنارى دىت كو تاما وى ھېشىتا ژ يا ئىيکى ژى خۆشتىرە، ئىينا گۆته جھىلى: بۇچى تاما وى هاتە گۆھارتىن؟ جھىلى گۆت: دىياره پادشاهنى وەلاتى ل ئىيەتا خۆ لېقە بۇو! رازى پىشىنى ۋى چىرۇكىنى ۋەدگوھىزىت دىيېزت: لەو نافىنى ۋى مەلكى ب عەدالەتى د ناف خەلکى دا گەرپىا، حەتا هندهك مەرۆڤ ژ پېغەمبەرى - سلاحفىلى بىن- ۋەدگوھىزىن كو وى گۆتىيە: ل زەمانى مەلكى عادل ئەز يى بۇويم.^(۱)

ۋېجا ھشىيارى گونەھان بە، ب تايىەتى ئەو گونەھىن مەرۆڤ ھنگى دەكت دەمى يىن ب تىنى، د ھەدىسەكىن دا يا ثەوبان ژ پېغەمبەرى - سلاحفىلى بىن- ۋەدگوھىزىت ھاتىيە: «لأعلم من أقواماً من أمتى يأتون يوم القيمة بحسنات أمثال جبال تهامة بيضاء، فيجعلها الله عز وجل هباءً منثوراً» ئەز دى بىنم ھندهك كەسان ژ ئوممەتا خۆ رۆزى قيامەتى دى ئىين ھندهك باشىيەن سېپى يىن ھندى چىايىن تهامامە يىن ھەين، بەلى خودى وان باشىيەن دى پۈچ كەت ھەر وەكى چوننە، ثەوبانى گۆت: ئەى پېغەمبەرى

(1) تفسير الراري ١/٢٤٤.

خودى، سالۆخەتىن وان بۇ مە يېزە، وان بۇ مە ئاشكەرا بکە، نەكۈ ئەم ز وان بىن يېلى ئەم ب خۇ بىحەسىيەن، گۆت: «أَمَا أَنْهُمْ إِخْوَانَكُمْ مِنْ جَلْدِكُمْ، وَيَأْخُذُونَ مِنَ الظَّلَلِ مَا تَأْخُذُونَ، وَلَكُنْهُمْ أَقْوَامٌ إِذَا خَلَوُا بِمَحَارِمِ اللَّهِ اتَّهَوكُوهَا»^(۱) نى ئەو وەكى هەوەنە ز جلدى هەوەنە، وئەو زە وەكى هەوە ب شەق عىبادەتى دكەن، بەلى ئەم هندەك كەسەن دەمىن دەمىنە ب تىنى دەگەل وان تىشتنىن خودى حەرام كرین ئەو پى لى ددانى.

ۋە بۇ دەرداء دېرىزت: (ئىك بلا ز هندى بىرسىت كو دلىن خودان باوهەران لەعنەتان ل وى بکەن يېلى ئەو پى بىحەسىيەت!) پاشى وي گۆت: (تو دزانى بۇچى؟) گۆت: نە، وي گۆت: (عەبەدەك دەمىن دەمىنە ب تىنى وېنى ئەمەريا خودى دكەت، خودى نەقىانا وي دى ھافىتە دلىن خودان باوهەران يېلى ئەو پى بىحەسىيەت)^(۲)، ز بەر قىن چەندى ئىن جەوزى دېرىزت: (وتو بزانە كو موصىبەتا ز هەمىن مەزنتر ئەوە مەرۆف كەيغا خۇ ب هندى بىنت كو پىشتى وي گونەھ كرى زى چو ب سەرى نەھات وما سلامەت، چونكى دېت عقووبە گىرۇ بىت، وعقووبە يىا مەزنتر ئەوە مەرۆف پى نەحەسىيەت، وکو ئەو زىستاندىنا دىنى بىت يان رەشكىندا دلى).^(۳)
خودى مە بپارىزت.

(1) ئىن ماجە ب سەنەدەكى دورىت ۋە دەگۈھىزت، ژمارا حەدىسى ۱۴۱۸.

(2) الجواب الكافي لابن القيم پ: ۴۷.

(3) يېنىھ: النوافخ العطرة للصفدي پ: ۸۶.

نافيرا ههشتى
عقووبه يا گونه هى هەر دى ئىت
ئەگەر خۆ پشى دەكى ژى بى

بى گومانە كو جزايى كارى هەر دى ئىت،
ج ئەو كار خرابى بىت چ باشى، و ژ خاپاندىن
وسەرداقچۇۋىتىيە گونەھكار ھزر بکەت كو هەر جارەك
وى عقووبه يا كارى خۆ نەديت ئەو معنا وى ئەوه
ئەو يى ئاتىيە عەفۇوکەن، چونكى دېت
عقووبه يا وى پىشتى دەمەكى يان ل ئاخىرەتى ژ نوى
يىتەدان، و كىيم جاران چىبۈوپە كەسەكى گونەھەك
كرىت وبەرانبەرى وى عقووبە نەديت بىت، لەو
پىتىقىيە ل سەر مەرۆڤى ئەو چاۋەرىيى جزايى
گونەھان بىت چونكى كىيم جاران ئەو ژى پاراستى
دمىنت، و بىلا ئەو لەزى د تۆبەكرنى دا بکەت، چونكى
د ئەنەرەكى دا ئاتىيە: (تىشتكىن نىنە زويتر بگەھتە
تىشتكى دى وەكى كو خىرەكە نوى دگەھتە
گونەھەكە كەفن). و د گەل تۆبى ژى بلا ئەو بىرسەت
كە خودى ل وى بىگەت، چونكى د گەل كو خودى تۆبا
پىغەمبەرىن بەرى ب مەھەدەرى قەبۈيل كربوو ژى،
بەلى ئادەم دىيىت: گونەها من، وئىبراھىم ومووسا
دىيىزىن: گونەها من.

وئهگەر ئىك بىزت: دەمى خودى دىيىزت: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءً إِيمَانَهُ بِهِ﴾ (النساء: ١٢٣)، يەعنى: هەر كەسەكى خرابىيەكى بکەت جزاينى وى دى ئىتەدان، ئەقە هندى دگەھىنت کو چو گونەھكار نائىتە عەفيكىن، ويا ئەم دزانىن ئەوه تۆبە دئىتە قەبۈلىكرن، وئەو كەسەكى خەلەتىنى بکەت لى دئىتە بۇرىن؟^(١)

بەرسف ژ دو لايابە:

يى ئىكى: ئەق ئايەتە وەسا يېتە تەفسىركرن کو مەخسەد پى ئەوه ھەچىنى بىمرت ل سەر گونەھى وزى تۆبە نەكەت، بەلكى يى رېد بىت ل سەر گونەها خۆ.. چونكى تۆبە كارى بەرى خۆ زى دېت.

يى دووى: ئايەت وەكى خۆ (موطلەق) بىتە تەفسىركرن، وئىن جەوزى ۋى بۇچۇونى دورستىر دېيىت، وئەقە يا بەرۇھقە، ودەللىنى وى ل سەر ۋى چەندى حەدىسەكە وەعنایە ژى.

حەدىس ئەقەيە: دەمى ئەق ئايەتە هاتىيە خوارى ئەبوو بەكىرى گۆت: ئەى پىغەمبەرى خودى، ئەرى ما جازىنى ھەمى كارى مە دى بۇ مە ئىتەدان؟ پىغەمبەرى سلاڻ لى بن گۆت: ﴿أَلسْتَ تَمَرْضُ، أَلسْتَ تَحْزُنُ، أَلَيْسَ يَصِيلُ الْأَلْوَاءِ؟ فَذَلِكَ مَا تَجْزُونُ بِهِ﴾ ئەرى ما تو نساخ نابى، ما تو ب خەم ناكەقى، ما نەخۆشى ناگەھنە تە؟ ئەوه تىشتىن ھوين پى دئىنە جزادان.

(1) ب دەسكارى ۋە ڇ صيد الخاطر لابن الجوزي پ: ٣٩١ . ٣٩٢

ومنه عننا ئەوه: ئەگەر خودان باوهرى تۆبەكر وپەشىمان بwoo، هەردەم خەما وي ل سەر وي گونەها وي كرى دى ياب هيىزتر بىت ژەر عقووبەھ کا بگەھته وي، قىچا تىچۇون بۇ وي كەسى بىت يىن تام كرييە تەعلييە بەردەۋام يا عقووبى و دگەل ھندى ژى خۆشىيە بەروھخت يا گونەھى پىش بىرخەت.

* خۆخاپاندن ب دلوقانيا خودى نەزانىنە:

ھندەك مەرۆف ھەنە خۆ ب ھندى دخاپىنن كو رەحما خودى يا بەرفەھە، وئەو بەرى خۆ ددەنە لايى رەحمى ب تىنى، و ژى بىر دكەن كو عەزابا خودى ژى يادىوارە.

ئەبوو عەمر كورى عەلائى دېيىزت: فەرەزدەق ل نك ھندەك مەرۆقان روينىشت وان بەحسى رەحما خودى دكىر، ئەو ژەمەيان پىر يىن ب هيقى وسنج فرەھ بwoo، وان گۆتى: ما نە توپى د شعرىن خۆ دا بىن بەختىيان ب دويىف ژىن بىن گونەھ قەدى؟ وي گۆت: بىزىنە من: ئەگەر ئەو گونەھىن من د دەر حەقا خودى دا كريين من د دەر حەقا دەيبايىن خۆ دا كربان دلى وان دا گرت ئەو من بھاۋىنە د تەنۈيرەكا تىزى ئاڭر دا؟ وان گۆت: نە، ئەو دى رەحمى ب تە بەن، وي گۆت: پا من پىر هيقى ب رەحما خودايى خۆ ھەيە ژەرەمە وان.

ئىن جەوزى⁽¹⁾ تەعليقەكى ل ۋى سەرھاتىنى ددەت ودىيىزت: وئەقە نەزانىنە كا خورىيە، چونكى رەحما خودى نە وەكى يا مەرۆقان ئەنجامى

(1) تلبىس ابليس لابن الجوزي پ: ٣٩٢-٣٩١.

دلپیشەبوونىيە، چونكى ئەگەر وەسا با چويچىكەك
نەدھاتە ۋەكوشت وزارۆكەك نەدھاتە مراندن،
وکەسەك نەدچوو جەھنەمى، و ل فيرى خەلەتى ژ
دو لايان ۋە دئىت:

يى ئىككى: وى بەرى خۇ يى دايە لايى رەحمى ب
تنى وبەرى خۇ نەدایە لايى عقووبى.

يى دووى: وى ژ بىر كر كورە حمەما بۇ وى
كەسىيە يى تۆبە بىھەت وەكى خودايى مەزن گۆتى:
﴿وَإِنَّ لَعْفَارَ لِمَنْ تَابَ﴾ (طه: ٨٢) هندى ئەزىز گەلەك

گونەھە ژىبرىم بۇ وى يى تۆبە بىھەت، ودىيىت: ﴿وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَخْتِبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ (الأعراف: ١٥٦) رەحما
من ھەمى تشت ۋە گەرتىنە وئەز دى وى دەمە وان
يىن تەقوايى دكەن.

ول زەمانى مە يى نوكە دەمى جھىلەك
گونەھەكى دكەت دى بىنى خەلەك دى يېڭىن: جھىلەن
چو نىنە! خودى يى (غەفۇور ورەحىمە)! وئەول يرا
خۇ نائىنەن كو خودى يى (شەدىدولۇقاپە) ژى.

نافپرا نه هئى
چاوا دى ژ بى ئىفلە حىا گونەھان
درزگار بىن؟

دەمى ئەم بەحسى بى ئىفلە حىا گونەھى
 وکارتىكىنا وي ياب ترس ل سەر كەس ومللەتان
 دكەين، مەعنە وي ئەو نىنە مە دېيت خەلکى ژ
 رەحىما خودى بى هيقى بىكەين، بەلكى ئارمانچ ژى
 ئەوه ئەم خۆل خەطەر ودىۋاريا گونەھان ئاگەهدار
 بىكەين، ويزانىن كو يېتىقىيە ھەرددەم پەيوەندىيا مە د
 گەل خودى ھەبت.

د حەدىسە كا دورست دا يا ئەبۇو ھورەيرە ژ
 يېغەمبەرى سلافلىنى بن فەدگوھىزت ھاتىيە، كو
 خودايى مەزن دېيىت: «عەبدى من گونەھەك كر
 وگۆت: يا رەببى گونەها من بۇ من ژى بىه، خودايى
 پاك وبلند گۆت: عەبدى من گونەھەك كر ووى زانى
 كو وي خودايىھەكى ھەي گونەھى ژى دېت، و ب
 گونەھى دگرت، پاشى ئەو زقىرى وگونەھە كرەقە،
 وگۆت: يا رەببى گونەها من بۇ من ژى بىه، قېجا
 خودايى پاك وبلند گۆت: عەبدى من گونەھەك كر
 ووى زانى كو وي خودايىھەكى ھەي گونەھى ژى
 دېت، و ب گونەھى دگرت، پاشى ئەو زقىرى
 وگونەھە كرەقە، وگۆت: يا رەببى گونەها من بۇ من

ژی بیه، فیجا خودایی پاک و بلند گوت: عهبدی من
گونهههک کر ووی زانی کو وی خودایهکی
ههی گونهههی ژی دبهت، و ب گونهههی دگرت، ته چ
دفیت بکه من گونههه بو ته ژی بر^(۱).

ومهعنای حهديسی ئهوه ژبلی مرؤوفین
سەرداقچووی كەسەك ژ رەحما خودایی خۆبى
ھيقى نابت، ومروف ھەر چەند گونههان بکەت ژی
قەت ژ رەحما خودى بى ھيقى نابت، و بيرئىنان
وزكرى خودى بەرددوام دبته ئەگەرا هندى گونههه
يىتە ژىبرن، وئىك ژ سالۆخەتىن خودى ئهوه ئهوه
گونههان ژی دبهت وتوبى وەردگرت، وەفە نىشانا
ھندىيە كو رەحما خودى يا بەرفەھە، بەلى يا قەرل
سەر مروفى عەقلدار ئهوه ئهوه ژ گونههه خۆ
بىرسىت ئەگەر خۆئە و ژى توبى بکەت ژی، چونكى
ئهوه نزانت كانى توبا وي قەبۈيل بۈويه يان نه.

ئىن جەوزى دېيىت^(۲): (ئە دېيىم بارا پتر ژ مروفان
دلى خۆ ب قەبۈيلكىدا توبى خۆش دكەن، ھەر
وھكى ئهوه دېشت راستىن كو توبا وان يا قەبۈيلە،
وئەفە تىشىتەكى ۋەشارتىيە، پىشىتى نگى ئهوه ئهوه
گونههه يىتە ژىبرن ژی، شەرمىا ژ كرنا وي دەيىنت،
وتشتى هندى دگەھينت كو پىشىتى توبى ژى ترس
دەيىنت ئهوه حەديسە يا ب ېرىكىن دورست گەھىشتىيە
مە كو مروف رۆزا قيامەتى دئىنە نك ئادەمى دا ئهوه
مەھەدرى بو وان بکەت، ئهوه دېيىت: من گونههه كا

(1) مختصر صحيح مسلم للنووي، ژمارا حەديسى ۱۹۳۵، پ: ۵۱۴.

(2) صيد الخاطر لابن الجوزي، پ: ۳۳۰-۳۳۱.

کری، وئه و دئینه نک نووحی، ونک ئىبراھیمی، ون موسای وعیسای^(۱)، سلاف ل وان هەمیان بت، وئه و هەمی دېیژن: گونه‌ها من! وئه وان ئەگەر مروف بەری خۆ بدهتە گونه‌هین وان بارا پتر ھەر نەگونه‌هن ژی، وئه‌گەر گونه‌ھە ژی بن، وان ژی تۆبە كربوو وداخوازا لېپورینى كربوو، وھېشتا ئە و ژی ب ترسن، پشتى ھنگى شەرمە ژ گونه‌ھە پىشتى قەبۈلۈكىندا تۆبى ژی ھەر دەمینت، وچەند گۆتنى فوضەيلى كورى عياضى خودى ژی رازى بت ياد جەھى خۆ دايە دەمە دېیژت: (وھى بۇ شەرمە من ژ تە ئەگەر خۆ تو من عەفۇو بکەی ژی، وئۆف بۇ وي يىن گونه‌هان ھلبىزىت، وخۇشىيىا دەمەكى كورت ياسەرا وي ھەر دەمینتە د دلى خودان باوهەرى دا - ئەگەر خۆ گونه‌ھە بۇ وي يېتىه ژېرن ژی- چېتىر بېينت).^(۲)

ۋېجا ئەگەر مروف ژ گونه‌ھەين خۆ ترسىيا وكارى چاك كر ودەست دا وان قەنجىيىن گونه‌هان ژى دىھن، دېت ئە و گونه‌ها وي بەری ھنگى كرى بېتە ئەگەرا چوونا وي بۇ بهەشتى! وئەگەر ئېيك بېیژت: ئەقە چاوا چى دېت؟ ئىبراھىمى كورى ئەدەھەمى د تەفسىرا ۋى ئايەتى دا ئە وا خودايى مەزن تىدا دېیژت: ﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتَانِ﴾ (الرەمن: ۶۴) دېیژت: (ئەگەر وي ۋىلا گونه‌ھەكى بکەت خۆ ددەتھ

(1) ئەقە خەلەتىيەكە ژ ئىن جەوزى، چونكى د حەدىسى دا نە ھاتىيە كو عيسا پېغەمبەر - سلاف لى بن - بەحسى گونه‌ھەكى دكەت .

(2) صيد الخاطر لابن الجوزي، پ: ۳۳۱.

پاش ژ ترسین خودی دا)^(۱)، وحهـهـهـن
 دـيـرـيـزـتـ: پـيـغـهـمـبـرـيـ سـلـاـفـ لـىـ بـنـ- گـوـتـ: «إِنَّ الْعَبـدـ
 لـيـذـنـ الـذـنـبـ فـيـدـخـلـهـ اللـهـ بـهـ الـجـنـةـ» عـهـدـهـكـ
 گـونـهـهـهـکـىـ دـكـهـتـ وـخـودـيـ بـ وـىـ گـونـهـهـىـ وـىـ
 دـبـهـتـ بـهـحـشـتـىـ، گـوـتـ: ئـهـىـ پـيـغـهـمـبـرـيـ خـودـيـ
 چـاـواـ خـودـيـ دـىـ وـىـ بـهـتـ بـهـحـشـتـىـ؟ گـوـتـ: «يـكـونـ
 نـصـبـ عـيـنـهـ فـرـأـ تـائـيـاـ، حـتـىـ يـدـخـلـهـ ذـنـبـ الـجـنـةـ»
 گـونـهـهـاـ وـىـ دـىـ هـهـرـدـهـمـ لـ بـهـرـ چـاـقـيـنـ وـىـ بـتـ وـئـهـوـىـ
 دـىـ ژـىـ رـهـقـتـ وـتـوـبـهـ كـهـتـ، حـتـاـ گـونـهـهـاـ وـىـ وـىـ
 دـبـهـتـ بـهـحـشـتـىـ.^(۲) وـگـوـتـنـهـ سـهـعـيـدـيـ: كـىـ ژـ
 هـهـمـىـ كـهـسـانـ عـيـادـهـتـكـهـرـتـرـهـ؟ وـىـ گـوـتـ: ئـهـوـ
 زـهـلـامـىـ گـونـهـهـ كـرـبـنـ، قـيـجاـ هـهـرـ جـارـهـكـاـ بـيـرـاـ وـىـ لـ
 گـونـهـهـيـنـ وـىـ دـئـيـتـهـ ۋـهـ كـارـىـ وـىـ دـ چـاـقـانـ دـاـ كـيـمـ
 دـبـتـ).^(۳)

قـيـجاـ ئـهـگـهـرـ تـهـ بـقـيـتـ توـ ژـ بـىـ ئـيـفلـهـ حـياـ گـونـهـهـانـ
 دـهـرـكـهـقـىـ گـهـلـهـكـ ئـسـتـغـفـارـانـ بـكـيـشـهـ وـوـانـ باـشـيـانـ
 بـكـهـ يـيـنـ گـونـهـهـانـ ژـىـ دـبـهـنـ، وـ ژـ گـونـهـهـيـنـ خـوـ
 بـتـرـسـهـ، وـداـخـواـزـ دـويـماـهـيـاـ باـشـ بـوـ خـوـ ژـ خـودـيـ بـكـهـ.
 وـئـزـ دـىـ بـاـبـهـتـىـ بـ ڦـىـ سـهـرـهـاتـيـىـ بـ دـويـماـهـيـ
 ئـيـنـمـ: شـهـقـهـكـىـ سـوـفـيـانـىـ ثـهـورـىـ حـتـاـ سـيـيـدـىـ كـرـهـ
 گـرـىـ، دـهـمـىـ لـىـ بـوـوـيـهـ سـيـيـدـهـ هـنـدـهـكـانـ گـوـتـىـ: ئـهـقـهـ
 هـهـمـىـ ژـ تـرسـيـنـ گـونـهـهـانـ دـاـ؟ وـىـ هـنـدـهـكـ كـاـ ژـ
 عـهـرـدـىـ رـاـكـرـ وـگـوـتـ: گـونـهـهـ ژـ ڦـىـ بـىـ بـهـاـتـرـنـ، ئـهـزـ
 دـكـهـمـهـ گـرـىـ ژـ تـرسـيـنـ دـويـماـهـيـاـ خـرابـ دـاـ!

(1) الزهد للإمام أحمد پ: ٤٣٧.

(2) الزهد للإمام أحمد پ: ٤٧٤.

(3) الزهد للإمام أحمد پ: ٤٦٤.

وئىن قەيىم وەك تەعلىق ل سەر قى سەرھاتىنى دىيىزت: (وئەفە ژ تىگەھشتىنا مەزىنە كۆ مرۆڤ ژ هندى بىرسىت ل بەر مىنى گۈنەھېيىن وى وى بخاپىنن، قىچا بکەقىنە د ناقبەرا وى ودىماھيا باش دا).^(١)

(1) يىرىنە: النواخ العطرة للصفدي، ب: ٨٦.

نافپرا دههنى

هندەك گونهھىن پىتىقى مروق خو
زى بدهته پاش يىن نەھى زى هاتىھى كىن

هندەك گونهھە ودەللىلى وان ژ حەدىسىن دورست
يىن كۈز پېغەمبەرى - سلاق لىنى بن - هاتىھى:
قەگۆھاستن:
خۆمەزىنكرن:
پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: «ھەچىي
هندى زەرەيەكى خۆمەزىنكرن د دلى دا ھەبىت ئەو
ناچتە بەحەشتىن». و خۆمەزىنكرن ئەوھە مروق
حەقىي قەبوييل نەكەت، و خەلکى كىم بىينت.
ريمەتى:

پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: «ھەچىي
كارەكى بکەت دا خەلکى گوھ لىنى بىت، رۆزى
قيامەتنى خودى ھەتكا وى د ناف خەلکى دا دى
بەت، وھەچىي ريمەتىي بکەت رۆزى قيامەتنى خودى
يا دلى وى دى بۇ خەلکى ئاشكەرا كەت». داخوازا علمى بۇ دنيايى:

پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: «ھەچىي خو
فيىرى علمەكى بکەت يىن كۇنارى خودى پى دئىتىھ
خواستن ووھى ز بەر هندى بىت دا تىشتكە ز دنيايى
بىگەھەتنى رۆزى قيامەتنى ئەو يىندا بەحەشى سەح
ناكەت». .

کرنا کاری ژ بهر مرؤفان:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دیئزت: « خودایی پاک
وبلند دیئزت: ئەز دەولەمەندىرىنى شريکانم ژ
شرکى، ھەچىي كارەكى بکەت وئىكى دى تىدا بۆ
من بکەتە شريك ئەز دى وى وشراكا وى هېلەم ».
ھېلانا نقىزا ئىقارى وئەينىي:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دیئزت: « ھەچىي نقىزا
ئىقارى بھېلىت كارى وى دى پويچ بىت » و دىئزت: «
ھەچىي سى جاران ژ سىتى نقىزا ئەينىي نەكەت
خودى خەتمى دى ل سەر دلى وى دەت ».

بىخىرهتى د کرنا نقىزا دا:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دیئزت: « ئەو پەيمانا د
ناقبەرا مە ووان (كافران) دا نقىزا، ۋىجا ھەچىي وى
بھېلىت ئەو كافر بۇو » و دىئزت: « د ناقبەرا زەلامى
وشرکى دا نەکرنا نقىزىيە ».

نەدانما زەكتى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دیئزت: « ھەچى
خودانى زىپرى وزيقى ھەبت وحەقى وان نەدەت
دەمى دېتە رۆزا قيامەتى پېتىن وى زىپ وزيقى دى
ل سەر ئاگرى جەھنەمى سۆر كەن و تەنەشت
وئەنى وپىشىتا وى پى داخ كەن، ھەر جارەكَا سار بۇو
جارەكَا دى دى وى پى داخ كەن، ل رۆزەكَا درېزىيا وى
ھندى پىنجى ھزار سالان، حەتا حوكم د ناقبەرا
بەنيان دا دئىتەكىن پاشى رىكَا وى دى بۆ ئىتە
نېشادان يان بۆ بەحەشتى يان بۆ ئاگرى ».

جاسوساتى:

﴿ ههچيئ گوهى خو بدهه گوتنا هندهك مرۆڤان
ووان پى نەخوش بت، يان زى يەھقىن، دۇزما قيامەتى
رصاصى حەلاندى دى رىزنه گوهىن وى ﴾.

فەسادى:

پىغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: ﴿ ئەۋى
فەسادىي وقەسە ۋە گوهىزى بىكەت ناچتە
بەحەشتى ﴾.

نەكامى:

پىغەمبەر - سلاف لى بن - بەحسى غەيىھتى
دكەت و دىيىزت: ﴿ غەيىھت ئەوه تو بەحسى برايى
خو بکەي ب رەنگەكى وەسا كو وى پى نەخوش
بت ﴾ و دىيىزت: ﴿ دەمى ئەز چۈويىمە عەسمانان ئەز د
بەر هندهكان را چۈومەن نىنۇكىن سەفرى پىقە
بۈون پەنج پى ل روى و سىنگىن خو دىرىن، من گوت:
ئەى جېرىل ئەقە كىنە؟ وى گوت: ئەقە ئەون يېن
گوشتنى خەلکى دخۇن بەحسى نامويسا وان
دكەن ﴾.

لەعنەتكىن:

پىغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: ﴿ لەعنەت
باراندىن ل خوان باوھرى وەكى كوشتنا ويىھ ﴾
و دىيىزت: ﴿ ئەۋىن لەعنەتان ل خەلکى دبارىنىن دۇزما
قيامەتى نەدبىنە مەھدەرچى و نەدبىنە شاھد ﴾.

حەسويدى:

پىغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: ﴿ ھشىيارى
حەسويدىي بن، هندى حەسويدىي وەسا خىرەن
خودانى دخوت وەكى كو ئاگر دارى يان پويشى
دخوت ﴾.

کافرکرنا مسلمانی:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: «ھەر زەلامەكى بىزىتە برايى خۇ: كافر، ئەو دى ل ئىك ژ وان زقىرت، ئەگەر ئەو يى وەسا نەبت ئەو دى ل وى زقىرت يى ئەو ئاخفتىن گۆتى».

ترساندنا مسلمانى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: «حەلال نىنە بۇ مۇسلمانەكى ئەو مۇسلمانەكى دى بىرسىنت» و دىيىزت: «ھەچىي ب ئاسىنەكى ئىشارەتى بىھتە برايى خۇ ملىاکەت لەعنەتانا ل وى دەن حەتا ئەو وى دەھىلت».

بەلافکرنا نەيىنیان:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: «خراابتىرىن مروق ل نك خودى رۇۋزا قيامەتى ئەو زەلامە يى ب تى دەمینتە د گەل ڙىكا خۇ، پاشى دېت نەيىنیئن وى بەلاق دەكت».

ريبا:

پیغەمبەرى - سلاف لى بن - لەعنەت ل وى كرييە يى رىبايى دخوت وىنى وەكالەتا وى دەكت. و دىيىزت: «ئەگەر زەلام دەرھەمەكى رىبايى بخوت وئەو پى بزانت، ئەو ژ سىھ وشەش زنایان دژوارترە».

قەخوارنا مەيى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دىيىزت: «پىنج كەس ناچنە بەحەشتى: ئەوى بەردەواام مەيى قەدخت، وئەوى باوھرىي ب سحرى بىنت، وئەو مروقايىنى بىپت، و خىقىزانك، وئەو كارى خۇ دەكتە منەت» دەركەفتىن ڙىنى ژ مالى پشتى يىنىن خوش ل خۇ كرین:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دېيىزت: « هەر چاڤەكى ھەبىت زنايىن دكەت، وئەو ژنكا يېنىڭ خۆل خۆ دكەت و د بەر ديوانەكى را بېت ئەو يا هو وەھۆيە » يەعنى: هەر وەكى وى زنا كرى.
بەریخۇدانا تشتىن حەرام:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دېيىزت: « هەر مروقەكى نەصىبىي وى ژ كرنا زنايىن ل سەر ھاتىھ نېيسىن ھەر چاوا بىت دى كەت، ھەردو چاڤ زنايىن دكەن وزنایا وان بەریخۇدانە، وەھەردو گوھ زنايىن كەن وزنایا وان گوھدانە، وئەزمان زنايىن دكەت وزنایا وى ئاخفتىنە، و.. ودل حەز دكەت، وعەورەت وى چەندى راست دەردئىخت يان درەو ».
مانا ب تىنى د گەل ژنكا بىانى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دېيىزت: « ئىك ژ ھەوھ بلا ب تىنى نەمىنتە د گەل ژنکەكى ئەگەر دى شەيتان بىتە يىسىن د گەل وان ».
كارى قەومى لەلەپەنلىكى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دېيىزت: « خودى لەعنەتى ل وى بکەت يىنى كارى قەومى لەلەپەنلىكى بکەت ». و دېيىزت: « ھەچىي ھەوھ دىت كارى قەومى لەلەپەنلىكى بکەت ھەردووان بىكۈزۈن ».
كرنا فاحشى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن - دېيىزت: « ئەز د گەل وان ھەردووان چۈوم من دىت خانىيەكى وەكى تەنويىرى ئاقاڭرى ھەبۇو، ل سەرى يىنى تەنگ بۇو و ل بىنى يىنى فەھە، ل بىنى ئاڭر دەفاتە ھلەرن، ھندەك زەلام و ژنکىيەن رويس تىدا بۇون، ھەر جارەكى ئاڭر ھاتبا خۆشكەن ئەو بلند دېبۈون حەتا ئىزىك بۇو ژى

دەركەقىن، وگاڭقا كىم دبۇو دكەفتىنە تىّدا، من گۆت:
ئەقە چىھ؟ وان گۆت: ئەۋېن تە د تەنويرى دا دىتىن
ئەو زناكەر بۇون ». ﴿

ئەوى چاڭ ل يىن نە وەكى خۆ دكەت يان ل كافرى:
پېغەمبەرى - سلاق لىنى بن - لەعنەت ل وان ژنان
كىن يىن خۆ وەكى زەلامان لىنى دكەن، ول وان
زەلامان يىن خۆ وەكى ژنكان لىنى دكەن. ودىيىزت: «
ھەچىيى چاڭ ل مللەتەكى بکەت ئەو ژوانە ». ﴿
ل بەرخۆكىن بارۆكىن چىكىن نىشانان:

پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: « خودى
لەعنەت ل وى ژنى كىرىنە يا مويەكى دئىنت ب
سەرى خۆ قە دكەت، ويا داخوازا قىچەندى بکەت،
ول وى ژنى يا نىشانان بۇ خۆ چى بکەت، يان
داخوازى ژ ئىكەن دى بکەت كۆئەو بۇ وى چى بکەت
. ﴿

شويكىن بىن وەلى:
پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: « ھەر ژنکەكە
بىن دەستوييرىا وەلىي خۆ شوى بکەت شويكىن وى
يا بەطالە، شويكىن وى يا بەطالە، شويكىن وى يا
بەطالە ». ﴿

ئەوى خۆ بۇ ئىكەن دى ژىلى بابى خۆ پالددەت:
پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: « ھەچىيى خۆ بۇ
ئىكەن دى ژىلى بابى خۆ پال بدهت ئەو دزانىت
بەحەشت ل سەھر وى حەرامە » ودىيىزت: «
ھەچىيى خۆ بۇ بابى خۆ پال بدهت ئەو كوفرە ». ﴿

كارنهكىن بىن دەستىن ئەو دزانىت:
پېغەمبەر - سلاق لىنى بن - دىيىزت: « رۆزى قيامەتى
زەلامەكى دئىن دەھافىنە د ئاڭرى دا روېچىكىن وى

دکه‌قن وئه و وەسا ل دۆر دزقىرت وەکى كۆكەر ل دۆر
مدارى دزقىرت، قىجا خەلکى جەھنەمى لى
 دادجىرىن ودىيىزنى: فلان كەس تە خىرە، ما تو نە ئە و
 بۇوى يى تە بەرى مە ددا باشىيەن وته ئەم ژ خرابىي
 دداينە پاش؟ ئە و دى بىزت: من بەرى ھەوە ددا
 باشىيەن ومن ب خۆ ئە و نە دىكەر، ومن ھوين ژ
 خرابىيەن ددانە پاش ومن ب خۆ ئە و دىكەر». ۶

قەشارتنا علمى:

پىغەمبەر - سلاफ لى بن- دىيىزت: «ھەچىي
 پسىارا علمەكى ژىيەتتە كەرن وئە و وى ۋەشىزت،
 رۆزا قيامەتى ب لغافەكى ئاگىرى دى ئىتە لغاڭتەن». ۷

درەوکرنا ل سەر پىغەمبەرى:

پىغەمبەر - سلاफ لى بن- دىيىزت: «درەوەكە ز
 كىسىي من نە وەكى درەوا ژ كىسىي ئېيك ژ ھەوھىيە،
 ھەچىي ژ قەستا درەۋى ژ كىسىي من بکەت بلا
 جەن خۆ د ئاگىرى دا دورست بکەت». ۸

درەو:

پىغەمبەر - سلاफ لى بن- دىيىزت: «
 ھشىيارى درەۋى بن، ئە و ياد گەل سەردەچۈونى،
 وئە و پىكىفە د ئاگىرى دانە». ودىيىزت: «خودان باوھر
 درەوان ناكەت». ودىيىزت: «شەقىدى من دىت دو
 زەلام ھاتتە نك من... وگۇتن: ئەۋى تە دىتى دەقىي
 خۆ دىرلاند مەرۆقىي درەۋىن بۇو، ئە و درەوەكى دىكەت
 ورەوا وى ژىيەتتە ۋە گۇھاستن حەتا دگەھتە
 ھەمىي لايىان، قىجا رۆزا قيامەتى ئەق چەندە د گەل
 وى دئىتە كەرن». ۹

كرنا درەۋى بۇ تىرانە كەرنى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن- دېيژت: « تىچوون بۇ
وى بت يى گۆتنەكا ژ درەو بىزت دا خەلک پى بکەنە
كەنى، تىچوون بۇ وى بت، تىچوون بۇ وى بت ».
خۆنەپارسانتا ژ دەسنقىزى زراف:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن- دېيژت: « خۇ ژ دەسنقىزى
زراف بىارىزىن، چونكى ئەو ئىكەمین تىشىھ حسىبا وى
د قەبىرى دا د گەل عەبدى دئىتەكرن ».
سەفەرا ژنى بى مەحرەم:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن- دېيژت: « حەلال نىنە بۇ
وى ژنا باوهرى ب خودى ورۇزا قيامەتى ھەبت كو
رىيکا رۇزەكى بچت ئەگەر مەحرەمەكى وى د گەل
نەبت ». **﴿**

نېھارا ل سەر مرى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن- دېيژت: « ھەچىي نېھار
ل سەر بىتەكرن رۇزَا قيامەتى دى پى ئىتە عەزابدان
﴾. وپیغه‌مبهرى - سلاف لى بن- لەعنەت ل وى ژنى
كىرىنە يا نېھارى ل سەر مرى بکەت ويا گوھدارىي بۇ
بکەت.

ئەۋى بەرى خەلکى دەدەتە سەرداجونى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن- دېيژت: « ھەچىي بۇ
سەرداجونەكى گازى بکەت ھندى گونەھا وى يى
دويىكەفتىنا وى بکەت د ستويى وى دا ھەيء، بىيى
تىشەك ژ گونەھا وان كىم بىت ». **﴿**

سويندا نە ب خودى:

پیغه‌مبهر - سلاف لى بن- دېيژت: « ھەچىي ب
ئىكى دى ژبلى خودى سويند بخوت ئەو وى كوفر
يان شرك كر ». ودېيژت: « ھەچىي سويندەكى

بخوٽ بلا ئه و ب خودى سويند بخوٽ يان خوٽ بى
دهنگ بکهت». سويندا ژ دره: دهه

پىغەمبەر - سلاف لى بن- دىيىزت: «ھەچىي
سويندەكى بخوٽ دا مالى مروقەكى موسىمان بى
حق بۇ خوٽ بىخت، دەمى ئه و دېتە نك خودى ئه و
دى يى لى ب غەزەب بت». سويندخارن ل دەمى فروتنى:

پىغەمبەر - سلاف لى بن- دىيىزت: «ھشيار بن ل
دەمى فروتنى گەلەك سويند نەخۇن، چونكى ئه و
مالى خەرج دكەت پاشى بەرەكەتى ژىرادكەت». دىيىزت:
«سويند تشتى خەرج دكەت
وبەرەكەتى رادكەت».

دزى: پىغەمبەر - سلاف لى بن- دىيىزت: «مروقى دزيكەر
دزىي ناكەت دەمى دكەت وئه و يى خودان باودى». دىيىزت:
«خودى لەعنەتى ل دزى بکەت دەمى
ھىيکەكى ددزت قىجا دەستى وي دئىتە يېرىن». ۋىستانىدا عەردى:

پىغەمبەر - سلاف لى بن- دىيىزت: «ھەچىي
بەھۆستەكە عەردى ب زۆردارى ژ ئىكى بىستىنت، رۆۋا
قىامەتى خودى دى كەته توکەك وئىختە ستويىنى وي
حەتا وي دەھفت عەردان دا دېت». ئاقاکرنا ل سەر قەبرى:

پىغەمبەرى - سلاف لى بن- نەھى ياكى كو
قەبر يىتە گىچىكىن، يان مروق ل سەر روپىت، يان ل
سەر يىتە ئاقاکرن. غەدر:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « رۆزا قيامەتى دەمى خودى مەرۆقىن بەراھىي و دويماهىن كۆم دكەت، بۇ ھەر غەدەچىھەكى ئالايھەك دى ئىتە بلندكەن، وئىتە گۆتن: ئەفە غەدرا فلان كورى فلاينىھ . »

روينشتنا ل سەر قەبرى: پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « ئەگەر ئىك ژ ھەوھ ل سەر پەلەكى روينت حەتا كراسى وى بسوزت وبگەھتە لهشى وى چىترە ژ كۈھول سەر قەبرەكى روينت ». تازىا ل سەر مرى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « حەلال نىنە بۇ ژنه كا باوهەرى ب خودى و رۆزا قيامەتى ھەبت كو ئەو تازىي ل سەر مرييەكى بکەت پىر ژ سى رۆزان، زەلامى وى تى نەبت ». .

خواستن: پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « سى ھەنە ئەز سويندى ل سەر دخۆم، وئەز دى گۆتنەكى بۇ ھەوھ يېڭىم ژىھەر بکەن.. و عەبدەك دەرگەھەن خواستنى ۋەناكەت ئەگەر خودى دەرگەھەن فەقيرىي ل بەر وى ۋەنەكەت ». فيلىازيا (تەناجوشى) د كېرىنى دا:

پیغەمبەرى - سلاف لى بن - نەھى ژ ھندى كر مەرۆقەكى بازىرى بچتە دېرىكا وى دا يى ژ دەرفەي بازىرى دئىيت دا تىشتى بفرۆشتى، و گۆت: « تەناجوشى نەكەن، وئىك ژ ھەوھ خۇ نەكەتە د بەر كەرين و فرۇتنا ئىكى دى را ». و تەناجوش ئەوھ مەرۆق

سعا تشتى گران بکهت نه دا بکرەت بەلكى دا ل
سەر خەلکى گران بکهت ووان بخاپىنت.
چۈونا ڙنا بۇ سەر قەبران:

پېغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: « خودى
لەعنەت ل وان ڙنکان كريئە يېت گەلەك دچنە سەر
قەبران ». ودەيکا عەطىيەت دىيىزت: نەھيا مە
ھاتەكرن ئەم ب دويىق جەنازەيان بکەقىن.
سلبۇونا ڙنى ژ زەلامى خۆ:

پېغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: « ئەگەر زەلامى
داخواز ژ ڙنكا خۆ كر بېچتە سەر جەھى ووئى وە نەك،
 ملياکەت لەعنەتان لى دكەن حەتا لى دېتە سېيىدە
. ﴿

كرنا غشى ل مللەتى:

پېغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: « هەر عەبدەكى
خودى ھندەك كەسان يېختە بن دەستان ورۇزا ئەو
دمرت ئەو بىمرت ووئى غىش وان كربت خودى
بەحەشتى دى ل سەر وى حەرام كەت ». ﴿

دانا فەتوايى زىيى زانىن:

پېغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: « ھەچىي بى
زانىن داخوازا فەتوايىكى ژى يېتەكرن گونەها وى ل
سەر وىيە يىن فەتوا ژى خواتى ». ﴿
داخوازكرنا طەلاقى:

پېغەمبەر - سلاق لى بن- دىيىزت: « هەر ڙنەكى ژ
قەستا داخوازا بەردانى ژ زەلامى خۆ بکەت ل سەر
وى حەرامە ئەو يىنا بەحەشى سەح بکەت ». ﴿
گۇتنا وى تشتى خودى پى نەخوش بت:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « عەبدەك ھەيە گۆتنە كا خودى پى نەخۆش بى دېيىزت وئەو چو پويتە پى ناكەت، وئەو ب خۇز بەر وى ئاخفتىن حەفتى سالان د جەھنەمى دا دى ئىتە هاقيتىن ». ئاخفتنا زكرى خودى تىدا نەيت:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « يىنى زكرى خودى گەلەك نە ئاخفن، چونكى گەلەك ئاخفتى يىنى زكرى خودى دلى ىرەق دكەت ». سلبوونا ژ موسىمانى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « حەلال نىنە بۇ خودان باوهەركى پىر ژ سى رۆزان پىشت بىدەتە برايى خۇ ». و دېيىزت: « ھەچىي سالەكى پىشت بىدەتە برايى خۇ ھەر وەكى وى خوينا وى رىتى ». فەحشى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « مرۆقى ژ ھەميان خرابىر رۆزا قيامەتى ل نك خودى ئەوه يىنى خەلک خۇ ژى دەنه پاش ژ بەر فەحشاتىا وى ». لېقەبۈون ژ ديارىيى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « ئەۋى ل ديارىيا خۇ بىزقىرتهقە وەكى صەيە دلى خۇ راكەت و بىزقىرىنتەقە ». و دېيىزت: « حەلال نىنە بۇ زەلامى ديارىيەكى بىدەت پاشى لېقە بىت ». گازىكىن بۇ تىشتى بەرزە ل مزگەفتى:

پیغەمبەر - سلاف لى بن - دېيىزت: « ھەچىي گوھ ل زەلامەكى بىت ل مزگەفتى گازى بکەت بۇ تىشتەكى خۇ يى بەرزە، بلا يىزت: خودى بۇ تە

نه زېرىنت مزگەفت بۆ ۋى چەندى نەھاتىنە ئاقاکرن .»

چوونا د بەر نېيىزى را:
پېغەمبەر - سلاق لى بن - دېيىزت: «ئەوى د بەر
نېيىزى را دچت ئەگەر زانبىا گونەها وى چەندە چلان
ئەو ما بازا ز پېيان ۋە بۆ وى چىتىر بولو ».
ئىشاندىن نېيىزىكەران:

پېغەمبەر - سلاق لى بن - دېيىزت: «ھەچىي پېغاز
يان سير يان قوراد خوار بت بلا نېزىكى مزگەفتا مە
نەبت، چونكى ملياکەت نەخوشيا خۇز وى تىشتى
دېيىن يىن مروۋان پىن نەخوش بت ».
ۋە خوارنا نەدورست:

پېغەمبەرى - سلاق لى بن - نەھيا كرى مروۋى
ئاڭىز دەقىن كۈنى ئاڭىن ۋە خوت، وئەگەر وى
كەسەك دىتبا ز پېيان ۋە ئاڭىن ۋە خوت ئەو پاشفە
دبر.

ۋە خوارنا ب دەستى چەپى:
پېغەمبەر - سلاق لى بن - دېيىزت: «كەس ز ھەوهە
ب دەستى چەپى نەخوت و نەۋەخوت چونكى
شەيتان ب چەپى دخوت و قەدخدوت ».»

بىن مروۋايىنى:
پېغەمبەر - سلاق لى بن - دېيىزت: «يىن مروۋايىنى
بىرەت ناچته بەحەشتى ». و دېيىزت: «گونەھەك نىنە
پىتر ز ھەزى ھندى بت خودى د دنیاىيى دا لەزى
ل عقووبەيا وى بىكت ز پېينىا مروۋايىنى خيانەتى
ودرەوى، و قەنجىا ز ھەمىي زويتى خىرا وى دگەھتە

خودانی مرقاينيه، حهتا ئەگەر خەلکى مالەكى د
فاجر ژى بن مالى وان زىدە دېت وھەزمارا وان بۆش
دېت ئەگەر ب مرۆفاينى بۇون ﴿.

نەدانى صلاوەتان ل سەر پىغەمبەرى:

پىغەمبەر -سلاف لى بن- دېيىزت: « دفنا وي
مرۆقى ب ئاخىن بىكەفت يىن بەحسى من ل نك بىتە
كىن وصلاؤھەتەن نەدەتە سەر من ». ودىيىزت: « يىن
بەخىل ئەو كەسە يىن بەحسى من ل نك بىتەكىن
وصلاؤھەتەن نەدەتە سەر من ».
گۆتنا ئاخفتىن مەزن:

پىغەمبەر -سلاف لى بن- دېيىزت: « يىن ژ ھەميان
پىر من نەۋىت وجھىنى وى رۆۋزا قىامەتى ژ من دویر ژ
ھەوه ئەوه يىن پىرىيىز بىت وگۆتىن مەزن بىزت دا خەلک
بىزىن ئەفھىيە يىن ب دەف وئەزمانە ».
ب خودانكىدا صەيان:

پىغەمبەر -سلاف لى بن- دېيىزت: « ھەچىيى
صەيەك ھەبىت ژىلى صەيىنى زىچىرى يان يىن
زىرىھەقانىيى ھەر رۆز ھندى دو قىراطان خىرىيىن وى كىم
دېن ». .

ئىشاندنا حەيوانەتان:

پىغەمبەر -سلاف لى بن- دېيىزت: « ژنەك ھاتە
عەزابدان ژ بەر كىتكەكىن وى ئەو گىرت حهتا مرى ». .
ودىيىزت: « تىشتى خودان بىرخ بىت نەكەنە ئارماڭ بۇ
خۆ ». .

چىكىدا تەصويران:

پىغەمبەر -سلاف لى بن- دېيىزت: « مرۆقى ژ
ھەميان عەزابا وى دۈوارتىر رۆۋزا قىامەتى ئەوه
يىن تەصويران چى بىكەت ». ودىيىزت: « ملىاکەت

ناچنه د وى مالى فه يا صهيهك يان تهصويرهك تىقە بت».

نەيارەتيا وەلىتىن خودى: پىغەمبەر - سلاق لى بن - دىيىزت: «خودى گۆت: يى نەيارەتيا وەلىيەكى من بکەت من حەربى ل سەر وى». كوشتنا موعاھدان:

كۈئە و مرۇقىن يىئىن نەمۇسلمان، يىئىن كۈ د ناڭ مۇسلمانان دا دېرىن، پىغەمبەر - سلاق لى بن - دىيىزت: «ھەچىي موعاھدەكى بى حەق بکۈزۈ ئەو يىئىن ناكەته يىننا بەحەشتى، وىيىنا وى رىكا سەد سالان دېرىتە دېتن». زرباركىن میراتىگىز ژ میراتى:

پىغەمبەر - سلاق لى بن - دىيىزت: «ھەچىي میراتى میراتىگىز خۆ بېرت، رۆۋا قىامەتى خودى میراتى وى ژ بەحەشتى دى يېت». ژ بى ئىفلەحىا گونەهان:

پىغەمبەر - سلاق لى بن - دىيىزت: «پىنج تشت هەنە ئەگەر ب سەر ھەوھە دا ھاتن، وئەز خۆ ب خودى دپارىزم كۈ ھوين بگەھنى: ھەر مللەتەكى فاحشە وەسا د ناڭ دا بەلاق بۇو ھەتا بىتە تشتەكى عەلەنى ئەو ئىش و نەخۆشى يىئىن كۈ د ناڭ باب وباپىرىن وان دا نەھەين دى د ناڭ وان دا بەلاق بىن، وەھە جارەكَا وان حىلە د كىشان وپىقانى دا كەرن خەلا دى ل سەر وان ىران وسولتان دى زولمىن ل وان كەن، وگاڭا وان زەكتاتا مالى خۆ نەدا باران دى ژ وان ئىنە قەتعەكەن وئەگەر ژ بەر حەيوانەتان نەبا ئىكجار باران ل ون نەدباري، وەھە

جاره‌کا وان عه‌هدا خودىٽ ويا پىغەمبەرىٽ وي
شكاندن دوزمنەكىٽ نه ژ وان دى ئىتە سەر سەرى
وان وەندەكىٽ ژ وي مالىٽ د دەستىٽ وان دا هەى
دى ژ وان ستينت، وەندى مەزنين وان حوكمى ب
كىتابا خودىٽ نەكەن خودىٽ دى وان بەردەتە سەر
وچاۋىن ئىك ». ﴿

دویماهی

پیتقيه ئەم ل دويماهيا گونههان دئاگەهدار بىن و خۆ ژى بدهىنه پاش ئەگەر مە سلامەتى بقىت، وئەف چەندە نابت ئەگەر ئەم خۆ ژ گونههان نەدەينه پاش وئىستغفارى نەكىشىن، ئىن جەوزى دېيىزت: (پیتقيه ل سەر ھەر خودان عەقلەكى ئەو خۆ ل دويماهيا گونههان ھشىار بکەت، چۈنكى د ناقبەرا مروقى خودى دا چو مروقاينى نىنە، وئەو دادىي ب كار دئىنت، حوكى ب عەدالەتى دكەت، ئەگەر چ رەحما وى گونههان قەدگرت ژى، ئەگەر وى بقىت ئەو مروقى ب گونهها كىم دگرت، قىجا ھشىار بە هشىار).^(۱)

ئەقە بۇو يا من دەقىا ئىشارەتى بەدمى ژ بەر گرنگىا ۋى بابهىتى يى خەلەك گەلەك گازىنەيى ژى دكەن ژىره قىيا دلى، ونەمانا بەرەكەتى، ووھسواسا شەيتانى، ئەوا ئەگەرا ھەميان بى ئىفلەھىدا گونههانە، خودى مە ژى بىپارىزت، قىجا ھەچى خەلەتىا ھەبىت ژ منە، وئەز داخوازا لېبۈرىنى ژ خودايى مەزن دكەم.

وحەمد بۇ وى خودايى بىت يى ب قەنجىا وى چاكى ب دويماھى دئىن.

(۱) صيد الخاطر لابن الجوزي، ب: ۱۳۲.

ناڦه رُوك

بابهت	پهرو
پيٽشگوٽن	۳
پيٽشگوٽنا نقيسه رى	۷
دھسيٽيکا گونه هئى	۱۲
ناقيپرا ئيکى ئه گەر تىن گونه هئى	۱۶
ناقيپرا دووئى کارتىكىرنا گونه هئى د مللە تىن	۱۸
بۇرپىن دا	۲۸
ناقيپرا سىئى کارتىكىرنا گونه هئى د ئومممەتا موحەممەدى دا	۳۴
ناقيپرا چارى هندەك کاريٽن خەطەر يىن ھزر زى نەزىتە كىرن يىن بى ئيفە حىا وان يَا	۴۶
مهزىن وھاتنا وان يَا ب لەز	۵۰
ناقيپرا پىنجى شوينوارپىن گونه هئى ل سەر عەبدى	۵۸
ناقيپرا شەشى تۆبە وشەرتىن وى	۶۸
ناقيپرا حەفتى گونه ھەزىبىر	۷۲
ناقيپرا ھەشتى عقوقوبە يَا گونه هئى ھەر دى ئىيت ئه گەر خۆ پىشتى دەكى ژى بى	۸۷
ناقيپرا نەھەن چاوا دى ژ بى ئىفلە حىا گونەھان ىزگار بىن؟	
ناقيپرا دەھى هندەك گونەھىن پىتىقى مرۆف خۆ ژى بىدەتە پاش يىن نەھەن ژى ھاتىيە كىرن دويماهى	